POSTVERSAND
MÜNCHEN

B 21696 E

ÉLETÜNK

XL. évf. 5. szám (40. Jg. Nr. 5)

Az európai magyar katolikusok lapja

2008. május

AZ ATYA LEGNAGYOBB AJÁNDÉKA

Részlet XVI. Benedek pápának a XXIII. Ifjúsági Világtalálkozó alkalmából küldött fiatalokhoz szóló üzenetéből

Pünkösd, az Egyház küldetésének kiindulópontja

A feltámadás napjának estéjén Jézus megjelent tanítványainak, rájuk lehelt, s ezt mondta: „Vegyétek a Szentlelket” (vö. Jn 20,22). Még nagyobb erővel szállt le a Szentlélek az apostolokra pünkösd napján: „Egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol egybegyűltek. Majd lángnyelvek lobbantak, és szétoszolva leereszkedtek mindegyikükre” (2,2–3) – olvassuk az Apostolok Cselekedeteiben.

A Szentlélek megújította bensőjükben az apostolokat, és erővel töltötte el őket, amely bátorságot adott nekik, hogy félelem nélkül hirdessék: „Krisztus meghalt és feltámadt!” Miután megszabadultak minden félelemtől, nyíltan és bátran kezdtek beszélni (vö. ApCsel 2,29; 4,13). Ijedt halászokból az Evangélium bátor hirdetőivé lettek. Még ellenségeik sem értették, hogy ezek az „írástudatlan és tanulatlan emberek” (vö. ApCsel 4,13) hogyan mutatkozhatnak ilyen bátornak, és hogyan viselhetnek ilyen örömmel minden nehézséget, szenvedést és üldöztetést. Semmi sem állíthatta meg őket. Azoknak, akik el akarták hallgattatni őket, így feleltek: „Mi nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk” (ApCsel 4,20). Így született az Egyház, amely pünkösd napjától szüntelenül hirdeti a Jó Hírt „egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1,8).

A Szentlélek az Egyház lelke és a közösség forrása

Ha azonban meg akarjuk érteni az Egyház küldetését, vissza kell térnünk az emeleti terembe, ahol az apostolok Máriával, „Édesanyjukkal” együtt imádkozva várták a megígért Szentlelket (vö. Lk 24,49). Ez a születőben lévő Egyház ikonja, folyamatosan erre a mintára kell alakulnia minden keresztény közösségnek. Az apostolkodás és a misszió során elért sikerek nem elsősorban a jól kidolgozott, hatékony lelkipásztori programok és módszerek eredményei, hanem a szüntelen közösségi ima gyümölcsei (vö. Evangelii Nuntiandi, 75). A misszió hatékonyságának másik feltétele a közösségek egysége, vagyis hogy „egy szívük, egy lelkük” legyen (vö. ApCsel 4,32), és készen álljanak tanúságot tenni arról a szeretetről és örömről, amellyel a Szentlélek eltölti a hívők szívét (vö. ApCsel 2,42). Isten Szolgája II. János Pál pápa azt írja, hogy az Egyház küldetése még minden cselekvés előtt a tanúságtétel és a kisugárzás (vö. Redemptoris Missio, 26). Ez történt a kereszténység korai időszakában, amikor – írja Tertullianus – a pogányok megtértek, látva, hogy a keresztények között szeretet uralkodik:

(Folytatás a 4. oldalon)

A Szentlélek eljövetele
(Miniatűr, XII. sz. – Musée Condé, Chantilly)

A MEGGYŐZŐDÉSEK LELKE

Jelentősnek látszik a Szentlélek munkája, amit az egyes lelkekben végez. „Amikor eljön, meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről” (Jn 16,8). E három alapvető igazságot kell minden Krisztus-hívőnek elmélyíteni magában.

„A bűnről, amiért nem hittek bennem” (Jn 16,9). Alapvető meggyőződéssé akarja tenni a Lélek, hogy a krisztustalanság bűn az emberség ellen, hogy aki Krisztust tagadja, az az igazságot és életet, s az ezekhez vezető utat tagadja.

„Az igazságról, hogy az Atyához megyek, s többé nem láttok” (Jn 16,10). Azzal, hogy elvonul a láthatóság világából, nem vonul ki az élet szolgálatából. És nem lép le a történelem színpadáról, hanem irányítja a történelmet minden mozzanatában. A Szentlélek teszi, hogy halljuk az Atya szavát: „Ülj jobbomra, és minden ellenségedet lábad alá teszem zsámolyul” (Zsolt 110, 1).

„Az ítéletről, mivel a világ fejedelme ítélet alá esett” (Jn 16,11). Hajlandók vagyunk a világon végigvonuló győzelmes rosszat győzhetetlen hatalomnak felfogni. Pedig az végeredményben már csak egy szökött rab, ki megpecsételt keserű végzetét, az elkerülhetetlen kárhozatot próbálja ideig-óráig való erőlködésekkel elfeledtetni.

Belon Gellért

ÉSZAK-AMERIKAI MAGYAROKNÁL (1.)

Cserháti Ferenc püspök lelkipásztori látogatása

Cserháti Ferenc, a külföldön élő katolikus magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom–budapesti segédpüspök huszonegy napos látogatást tett az Egyesült Államokban és Kanadában. A látogatást a püspök észak-amerikai delegátusa, Kiss G. Barnabás OFM szervezte, aki mindvégig kíséretében volt.

Cserháti püspököt április 1-jén Barnabás atya üdvözölte és fogadta a New York-i Kennedy nemzetközi repülőtéren, ahonnan Manhattan-be a Szent István Plébániára mentek. Itt a ferences testvérek közössége várta őket Angelus Gambatese OFM plébános és házfőnök, valamint Hesz Dénes OFM, a helyi magyarok lelkipásztora vezetésével.

Az első állomás, az ún. „Emmausz-járás” április 2-án és 3-án a New Jersey állambeli Matawanban volt, ahol a görög katolikus bazilita atyák Máriapócs kegyhelye van. A házigazda Erdei József OSMB, helyi elöljáró a keleti-partok magyar nyelvű papjai számára igaz testvéri találkozóról gondoskodott. Az összegyűltek a Magyar Katolikus Püspöki Kar elgondolása nyomán megemlékeztek a Biblia évéről. Az előadást Bagyinszki Ágoston OFM tartotta. A lelkipásztorok beszámoltak személyes örömeikről, gondjaikról, majd a szentmise az oltár és a főpásztor köré gyűjtötte a papokat, ahol a püspök húsvéti örömről tanúskodó szavait hallhatták.

Április 4-én a püspök visszatérve New York-ba a Szent István egyházközség világi bizottságával és egyházközségi tanácsával találkozott. Aznap délután a New Jersey államban lévő Passaic-ba ment, ahol a szintén Szent István királynak szentelt magyar templomban Vass László, az egyházközség adminisztrátora várta és üdvözölte. Másnap itt is találkozott a helyi egyházközségi tanáccsal és megbeszélték a plébániai életet, annak mindennapi tevékenységét. Még délelőtt meglátogatta a hétvégi magyar iskolát és örömmel időzött az ottani magyar cserkészekkel. Kora délután Cserháti püspök az egyházmegye főpásztorával, Arthur J. Serratelli patersoni püspökkel folytatott megbeszélést. Az ünnepi szentmise a nemrégen felújított templomban, az esti órákban volt. A helyi görög katolikus püspök, William Skurla is részt vett az ünnepi szentmisén.

Szentmise a New Jersey állambeli Passaic Szent István királynak szentelt magyar templomában

Április 6-án, húsvét 3. vasárnapján visszatérve New York-ba, a főpapi szentmise a Szent István-templomban negyed 11-kor kezdődött. A helyi plébános, Angelus Gambatese OFM köszöntötte a püspököt. Barnabás és Dénes atyákon kívül jelen volt Várnai Jakab OFM, definitor generális Rómából, aki éppen ezekben a napokban New York-ban tartózkodott, valamint Louis Pintye OFM, aki a Connecticut állambeli Fairfield Szent Imre-templomának plébánosa. Louis atyával hívek is érkeztek Fairfield-ről. A nemrég bezárt Yonkers-i Szent Margit-templom hívei is ott voltak. Szentmise után a templom Fehér termében ünnepi asztalnál folytatódott a találkozás, ahol a magyarok lelkesedéssel hallgatták a püspök bátorító szavait.

Vasárnap délután a püspök New Brunswick-ba (New Jersey állam), a Szent László egyházközséghez érkezett, ahol Capistran Polgár OFM plébános fogadta. A szentmise előtt Cserháti püspök és Barnabás atya meglátogatták az egyik kórházban a New York-i Szent István-templom volt egyházközségi elnökét, aki súlyos betegségben szenved.

(Folytatás a 3. oldalon)

A főpásztor Passaic-ban meglátogatta a hétvégi magyar iskolát, ahol nemcsak a felnőttekkel, hanem a gyerekekkel is elbeszélgetett

A New Jersey állambeli Matawanban, a görög katolikus bazilita atyák Máriapócs-kegyhelyén

LENNE EGY KÉRDÉSEM...

Lourdes 150 éve: Hitegetés? Hiszékenység? Hisztéria?

A kezdetek

Ez év februárjában volt 150 éve, hogy Franciaországban lábra kapott a hír: a francia Pireneusok egy teljesen ismeretlen kis falujában február 11-én, és azt követően 17-szer egy ugyancsak ismeretlen 14 éves parasztleánynak megjelent Szűz Mária. Bár a lányka e néven sose emlegette, hanem csak egy „gyönyörű hölgy”-ről beszélt, fehér ruhában, kék övvel, aki felszólította a kis Bernadettet, rendszeresen jelenjék meg a Gave-folyó parti barlang bejáratánál, hogy találkozzék vele. Ilyenkor együtt imádkozta vele a rózsafüzért, üzenetet küldött a „papoknak” hogy körmenetben zarándokoljanak el a hívekkel a barlanghoz, építsenek ott kápolnát, majd mindig újra imádságra és bűnbánatra hívott fel, és a lánykát egy kis forrás fakadására figyelmeztette, mely ugyan kezdetben alig-alig szivárgott, később azonban egyre inkább patakká duzzadt, végül a hölgy kilétét is felfedte, mondva: „Én vagyok a Szeplőtelen Fogantatás”.

Meglepő módon Bernadette Soubirous szavaiban sem a falu, sem a környező falvak lakói nem kételkedtek, jóllehet a jelenlevők közül a látomást senki sem látta Bernadetten kívül. Szkeptikus kezdetben a plébános volt, aki az eseményről beszámolt a püspöknek, az viszont bizottságot nevezett ki az ügy kivizsgálására. A négy évig tartó, a legapróbb részletekre kiterjedő kihallgatás után a megbízottak jelentettek a püspöknek, aki úgy találta, hogy Bernadette szavahihetőségéhez nem fér kétség. Tekintve, hogy egyre nagyobb tömegek zarándokoltak a barlanghoz, és a civil hatóságok mindenféle esetleges rendbontásnak és babonának elejét akarták venni, egy időben betiltották a zarándoklatokat, annál is inkább, mert egyházi részről is fennmaradtak bizonyos kételyek. Egyébként a tartományi világi hatóságok nem igazán érezték jól magukat a Mária-ellenes „hadjárat” által rájuk kényszerített szerepben, és örültek, amikor a megszorításokat feloldhatták.

A csodás gyógyulások

Nehézségek akkor támadtak újra, amikor az első megmagyarázhatatlan gyógyulások történtek. Említsük csak a legismertebbeket: A kis 18 hónapos Louis-Justim Bouhohort-ot, Soubirous-ék egy szomszédjának gyermekét, akit az orvosok ismételt polvomyelitis-meningitis rohamokkal és hirtelen bénulásokkal voltak kénytelenek kezelni, eredménytelenül. Már a gyermek temetésére készültek, amikor az anya kétségbeesésében nyakig belemerítette a jéghideg medencébe a majdnem halott kisfiút.

Másnapra a betegségnek nyoma se maradt. Egyébként érdemes megjegyezni, hogy Louis-Justin Bouhohort 1933-ban 77 évesen meghívott vendég volt Rómában Bernadette szenttéavatásán.

Egy másik, nagy feltűnést keltő gyógyulás az első időszakból a 29 éves Joachime Dechant belga leányé volt, akinek jobb lábán egy 12 év óta gyógyíthatatlan 31 cm hosszú és 18 cm széles fekély terjedt el, úgy, hogy még a szagát sem lehetett kibírni. Nemcsak az izmok és ízületek, de még a csontok is a felbomlás jeleit mutatták. A láb teljesen használhatatlanná vált.

Lourdes-ba érkezése után Joachime a forráshoz vitette magát. Az első fürdés után semmi se történt. A második félórás fürdés után a beteg iszonyatos fájdalmakat érzett, de utána megkönnyebbült, és egyszerre teljes volt a gyógyulás: a láb normális formája visszatért és teljesen új bőr övezte a csontot. A gyógyulás itt is teljes volt.

Az orvostudomány válaszol

Az elkövetkező években nemcsak lourdes-i zarándoklatok és az azon részt vevők száma vált tömegessé – százezrek, sőt milliók –, hanem a betegeké és állítólag csodásan meggyógyultaké is. Ezt a hivatalos orvostudomány nem tűrhette tovább. Mint ismeretes, a 19. század természettudománya eleve elutasító magatartást tanúsított minden „tudománytalan” magyarázattal szemben: a csodás jelenségek – közöttük a csodás gyógyulások – „nem képezhetik tudományos vizsgálatok tárgyát”, mert – amint azt számos korabeli szaktudós rendszeresen kifejtette – ezekben az esetekben vagy a vallásos tömegek tudatlansága, hiszékenysége vagy tudatos félrevezetése (a klérus részéről), legjobb esetben önámítás vagy önszuggesztió állhat a háttérben.

A korabeli természettudomány (így az orvostudomány is) még nem volt képes megszabadulni előítéleteitől, olyannyira, hogy azok, akik a csodás gyógyulás lehetőségét előítélet-mentesen, egyetemi szinten tudományosan kívánták volna tanulmányozni, erre nem kaptak lehetőséget.

Ezzel szemben köztudomású, hogy Emil Zola francia író tetemes összegeket fizetett általa felbérelt „tanúknak”, hogy Lourdes című regényéhez olyan vallomásokat közöljenek, amelyek azt igazolják, hogy Lourdes végülis csak hamisítvány.

Bureau des Constations Medicales – Orvosi Megállapítások Irodája

A Lourdes-dal kapcsolatban évtizedeken át terjesztett vádak és rágalmak hosszú távon nem maradhattak válasz nélkül: a rendkívüli gyógyulások vizsgálatába bekapcsolódott orvosok becsülete megkövetelte a helyzet tisztázását. Hosszas tanácskozás után 1927-ben megalakult egy kizárólag orvosokból álló szervezet, akik vállalkoztak arra, hogy a Lourdes-ba érkezett betegek adatait, betegségük történetét és lefolyását a legnagyobb pontossággal feljegyzik, és minden érdeklődő orvosnak rendelkezésére bocsátják. Az így létrejött orvosi irodának mintegy 60 önkéntes tagja van, a világ minden részéből, szakemberek az orvostudomány minden területéről, teljesen vegyes vallási és világnézeti hozzáállással: az orvosok között éppúgy akadnak hívők és nem hívők, keresztények és muzulmánok, zsidók és buddhisták. Az orvosi munkában való részvétel egyetlen feltétele a szakmai tudáson kívül, hogy az orvos valamilyen valláshoz, vagy filozófiához tartozása nem játszik szerepet. Ellenkezőleg: éppen az orvosi iroda tagjainak sokszínűsége biztosítja, hogy egy orvosi kérdés eldöntésénél nem személyes, vagy világnézeti szempontok a mérvadók.

Az Orvosi Iroda teljesen független, döntéseibe senkinek sincs beleszólása. Csak az Orvosi Iroda dönthet abban a kérdésben, hogy egy-egy hirtelen és teljes gyógyulás esetén ki lehet-e jelenteni, hogy a „gyógyulás, az orvostudomány jelenlegi állása szerint, természetes úton nem magyarázható”. Ez a fogalmazás egyébként a legmagasabb fokú orvosi igazolás, amely közvetve kimondja: „A legszigorúbb orvosi kritériumok alkalmazása azt igazolja, hogy a konstatált gyógyulásra nincs érthető alap”.

Ha nem is állnak pontos számadatok rendelkezésünkre, feltételezhetjük, hogy egy esztendő során az Orvosi Iroda több százezer beteg adatait írja össze, közülük azonban csak alig néhány száz kap igazolást a természetesen nem magyarázható gyógyulásról. Ezen a ponton még szigorúbb a párhuzamos egyházi szerv. Az általa alkalmazott mértéket Lourdes 150 éve alatt csak kevesebb, mint 100 gyógyulás érte el.

Kell ez nekünk?

Ha egy hívő katolikus megkérdezné: Köteles vagyok-e hinni, hogy Mária megjelent Lourdes-ban? Hogy a csodálatos gyógyulások őrá vezethetők vissza? – a hivatalos egyházi válasz nemleges lenne. Nincs a tízparancsolat mellett még egy 11. parancs: „Tiszteld a Lourdes-i Szűzanyát!” Ha valaki nem hinne a lourdes-i (és tegyük hozzá: fatimai, guadalupe-i, vagy valamelyik másik, az Egyház által hivatalosan elfogadott) Mária-jelenésben, az illető nem vétene a hit ellen, még akkor sem, ha a csodás gyógyulásokat tagadná. Az Egyház senkit sem kötelez látomások, vagy magán-kinyilatkoztatások elfogadására.

De akkor mire jók a Mária-jelenések? Mire jók a Mária-kegyhelyek?

A legtöbb vallás történetében szerepelnek helyek, amelyeket Isten az emberekkel való kapcsolat fenntartására kiválaszt. A kereszténységnek is voltak kezdettől ilyen helyei, ahová a hívek szívesen zarándokoltak. Egyes helyeken Isten üzeneteket akart az ember tudomására hozni. Az üzenetek közvetítését Isten gyakran valamelyik kiválasztottjára bízta (Szűz Mária, angyal). Isten így gondoskodik róla, hogy közte és az ember közti kapcsolat ne szakadjon meg.

A szent helyek biztosítják az embert Isten közelségéről, az üzenet pedig arról, hogy az ember nem közömbös számára, így az ember azt is tudja, mit vár el Isten tőle.

Lourdes, Isten ember felé forduló szeretetének, gyengédségének ábrázolása, amennyiben ezt az anyai szeretet révén bontja ki számunkra, a csodás gyógyulások is ezt teszik felfoghatóvá. Lourdes-on keresztül kezdjük megsejteni, mit is jelent teljességében: „Deus caritas est”.

Ezért van Lourdes-ra és körülötte mindenre életbevágóan szüksége az emberiségnek. Lourdes tartalma, mondanivalója új dimenziót jelent az Isten és ember közti kapcsolatban.

Lourdes-i lelkiség?

Anélkül, hogy eltúloznánk a lourdes-i jelenések fontosságát a kortárs lelkiélete szempontjából, a mondottak alapján nyugodtan állítható egyfajta hangsúlyeltolódás a lelkiélet terén.

1. A vallásosság nem ragad meg részletszempontoknál, hanem átfogóvá, globálissá válik. Az élet minden mozzanatának van vonatkozása Istenhez.

2. A szenvedés, a kereszthordozás nem büntetés, hanem életünk szerves része: általa nem az Isten által ránk mért csapásokat viseljük, hanem Krisztus megváltó, felemelő kegyelmében részesülünk (Krisztus követése).

3. Isten lourdes-i üzenete annak hangsúlyozása, hogy fontosak vagyunk számára, hogy személyesen is törődik velünk. Ez a tudat lecsökkenti az Isten és az ember közti távolságot.

4. Az ember az Isten előtt nemcsak mint egyén áll a maga apró-cseprő bajaival, hanem mint az emberi család tagja, akiért Jézus életét adta. Ezáltal az összetartozás és szolidaritás nagyobb jelentőséget kapnak. Ebből a nagyobb összefüggésből közelíthető meg a csodás gyógyulások kérdése.

5. A Mária-tisztelet is új összefüggésben jelenik meg: a betegekért, szenvedőkért közbenjáró Fájdalmas Anya Isten gondoskodó szeretetének megnyilvánulása, amely az egész szenvedő emberiséget magában foglalja. Lourdes üzenetét Isten anyai szeretete teszi teljessé.

A legnagyobb lourdes-i csoda

Ha valaki végignézi a csodás gyógyulások sorát, amelyet az elmúlt 150 év alatt feljegyeztek, döbbenten veszi tudomásul a betegségek elképzelhetetlen sokféleségét, szörnyűségét, amelyek Lourdes-ban gyógyulást találtak.

(Folytatás a 4. oldalon)

IMASZÁNDÉKOK

Májusra

I.

Általános szándék: hogy a keresztények jobban hasznosítsák az irodalmat, a művészetet és a tömegkommunikációt egy olyan kultúra támogatására, amely védi és előmozdítja az emberi személy értékeit.

2006. január 24-én, Szalézi Szent Ferenc ünnepén tette közzé XVI. Benedek pápa a tömegtájékoztatás 40. világnapjára szóló üzenetét. A világnap, mely május 28-ra esett, 40 évvel követte az egyetemes zsinat befejezését; XVI. Benedek részéről pedig ez volt az első ilyen jellegű pápai üzenet (idén ez a világnap április 27.).

Kiindulásul egy alapvető tény szolgál: a médiumok olyan hálózatot alkotnak, amely megkönnyíti a kapcsolatfenntartást, a közösséget és az együttműködést. Ez a tény viszont beleágyazódik emberi hivatásunk bibliai meghatározásába: részesei lettünk az isteni természetnek, Krisztus által a Lélekben az Atyához kapcsolódunk; nem vagyunk távoliak és idegenek, hanem a szentek polgártársai és Isten családjának tagjai, szent templom és Isten lakóhelye. Legyünk hűségesek Istennek Krisztusban történő önközléséhez; ismerjük el bennünk működő dinamikus erejét, amely ki akar terjedni a többiekre, hogy Isten szeretete legyen a világ tényleges mértéke.

A technikai fejlődés meghódította az időt és a teret, azonnali közvetlen kapcsolatfelvételt tesz lehetővé az emberek között. Persze a világ messze nem tökéletes; a kapcsolatfelvétel gyors közvetlensége nem jelent szükségképpen közösséget és együttműködést.

A hiteles kommunikáció elvektől ihletett bátorságot és erős eltökéltséget kíván. Nem szabad az információk súlya alatt megtörnünk, részleges és múló igazságokkal megelégednünk. Azt kell megkeresnünk és továbbítanunk, ami az ember lényének, a személyes és társadalmi egzisztenciának értelme és végső megalapozása. Az ember igazsága, a társadalom békéje, a kölcsönös megértés – velük szemben pedig a párbeszéd (túlságosan) „nagy kerekasztala”, a „monokultúra” elhatalmasodása, a médiaipar haszonlesése, a manipuláció csábítása; a tét tehát igen nagy, a kísértések és veszélyek hatalmasak.

Havi szándékunk három tényezőt nevesít; közülük kétségtelenül a tömegtájékoztatás a leghatalmasabb, hiszen jórészt magába öleli az irodalmat meg a művészetet, mint ahogyan olyan egyéb tényezőket is, mint a vallás, a közélet, a családi élet, a barátság, az üdülés.

Mi – emberek, emberi személyek – vagyunk részesei az isteni természetnek; a Szentlélek testvérekként kapcsol minket Krisztushoz, gyermekekként a mennyei Atyához. Világunknak legnagyobb értékei az emberi, a személyi értékek a maguk sokféleségében: élet, istengyermekség, szeretet-szerelem, szülő és gyermek kapcsolata, sokféle alkotótehetség, hivatási felelősség, társadalomépítés, mások megértésére és segítésére szoruló fogyatékosság... – E havi közösségi és személyes imádságunk tárgya és mozgatója a következő: az irodalom, a művészet, főleg pedig az, hogy a mindent magába nyelő tömegkommunikáció belénk hatolását azzal a bölcsességgel és következetes fegyelemmel szabályozzuk, amelyet a személyi és istengyermeki értékek kívánnak.

II.

Missziós szándék: Hogy Szűz Mária, az evangelizálás csillaga és az apostolok Királynője, amint az Egyház kezdeteinél kísérte az apostolokat, most is anyai szeretettel vezesse a világszerte működő férfi és női misszionáriusokat.

(Folytatás a 4. oldalon)

HITEM: KEGYELEM

Interjúkötet Erdő Péter bíborossal

Erdő Péter bíborossal készült interjúkötetet jelentetett meg a közelmúltban a budapesti Kairosz Kiadó. A könyvben Magyarország prímása többek között az Egyház és a politika viszonylatáról is beszél a vele interjút készítő Kuzmányi Istvánnak. Olvasóinknak ebből idézünk egy részletet.

– A Magyar Katolikus Egyházat, különösen választási időszakban, azzal a vádal illetik, hogy politizál. Azt hiszem, a kérdés lényege az Egyház és az állam szétválasztásának a francia felvilágosodás időszakában megalkotott „vegytiszta” eredményében gyökerezik.

– Soha senki nem határozta még meg pontosan, hogy mit jelent politizálni. Először is, a politika fogalmában kellene ahhoz valamiféle társadalmilag elfogadott egyetértés, hogy utána közös mértéket és szabályokat lehessen találni arra, hogy ki mikor teszi helyesen, ha valamit ezen a téren cselekszik. Tehát elsődlegesen azt gondolom, hogy már ebben sincs sem szándék- és érdekbeli, sem kulturális konszenzus. Tehát ki-ki mást és mást ért azon, hogy politizál. Régebbi időben az politizált, aki olyasmit mondott, ami a szisztémának nem felelt meg. Sőt az is politizált, aki nem mondott semmit, csak az nem politizált, aki azt mondta, szajkózta, amit éppen kellett. Radnóti szava jut az ember eszébe: „Ki néma volt akár, csak lelkesedni rest, már azt is gyűlölték, akár a pestisest.” Úgyhogy lehetnek olyan helyzetei az életnek, amikor a közösség igazi javáért érzett felelősség, ami minden embernek feladata kellene hogy legyen, olyan cselekvést is megkívánhat vagy lehetővé tehet, ami talán a társadalomban feltűnőbb, vagy ami az életnek azt a szféráját érinti, amit többen politikának neveznek. Most azt hiszem, hogy az utóbbi időkben Magyarországon inkább az volt a kérdés, hogy az Egyházak, mint Egyházak, milyen mértékben vegyenek részt a konkrét pártpolitikában vagy a napi politikában. Biztos, hogy emberi dolgokról, az emberi méltóságot, az alapvető emberi jogokat, az erkölcs alapkérdéseit illetően az Egyházaknak, a Katolikus Egyháznak küldetése véleményt alkotni, és a hívő ember felé vagy a társadalom nyilvánossága felé ezt akár ki is fejezni, hiszen a vallásszabadság fogalmában is benne van, hogy a hitét, meggyőződését valaki megvallhatja nyilvánosan is. Azonban kétségtelen, hogy az Egyházak nem politikai pártoknak, szervezeteknek a segédcsapatai, nem irányíthatják a saját tevékenységüket, főleg a hitüknek a hirdetését vagy a belső közösségi élet szervezését másoknak a pillanatnyi választási vagy politikai akciói, érdekei szerint. Tehát nagyon fontos dolog, hogy az Egyház szuverén maradjon, a rábízott krisztusi küldetés szerint gondolkozzék az őt körülvevő élet valóságairól. Ebben a tekintetben jelenleg a Katolikus Egyház egyre inkább a papoknak, püspököknek, tehát az Egyház hivatalos képviselőinek a politikai életben, a pártpolitikában, az államhatalom gyakorlásával járó funkciókban való részvételét kívánja tiltani, csökkenteni; ez az utóbbi száz évben is több lépésben változott, egyre inkább abban az irányban, hogy ne vegyenek részt mindebben a papok, a szerzetesek, a püspökök. Ezzel párhuzamosan fokozódott az a régi hagyományban is jelenlévő tanítás, hogy a hívő világi ember viszont az evilági dolgokat igyekezzék az Evangélium szellemében alakítani: az életnek minden területét, akár a politika, gazdaság, illetve művészet, tudomány világát, ahogy a II. Vatikáni Zsinat a *Gaudium et Spes* kezdetű lelkipásztori rendelkezésében ezt olyan szépen megfogalmazta. Ennek során a világi hívőt – és ezt hangsúlyozza a zsinat – autonómia illeti meg. És itt most nem a világi hatalomtól való autonómiára gondol, az egy másik kérdés, az a különböző polgári szabadságjogoknak a kérdése, hanem az egyházi Tanítóhivatal és a világi hívő viszonyáról beszél. Ez nem azt jelenti, hogy az Egyház hivatalos tanítását ilyenkor a világi hívő felejtse el, és úgy alakítsa az Evangélium szerint a világot, ahogy gondolja. Hanem azt jelenti, hogy a konkrét helyzetben erkölcsi döntéseket kell hozni, és ezeknek az erkölcsi döntéseknek az egyik premisszája, az egyik előtétele mindig a természetes és a kinyilatkoztatás fényében meglátott erkölcsi törvény, követelmény, érték. Ebben, ennek a hirdetésében az egyházi Tanítóhivatal illetékesnek tekinti magát, ugyanakkor viszont van ennek a döntésnek egy másik előfeltevése is, ez pedig a realitás, a valóság, az adott helyzet. Például egy erőmű esetén a környezetszennyezési kérdések, gazdasági kérdések, bioetikai kérdések, vagy egy napi pártpolitikai kérdésben a döntést hozó szereplőknek a szaktudományos ismeretei, információi, a konkrét helyzetre vonatkozó ismeretei, az élettapasztalatai vagy az ügyről szerzett tapasztalatai olyan valóságismeretet tesznek lehetővé, amit egy általános tanítás nem tud megadni. Tehát nekünk az erkölcsi tanítást próbálni kell újra és újra az új felfedezésekkel, az új helyzetekkel szembesíteni, hogy olyan általános elveket tudjunk megfogalmazni, melyek az

(Folytatás a 6. oldalon)

ÉSZAK-AMERIKAI MAGYAROKNÁL

Cserháti Ferenc püspök lelkipásztori látogatása

A hátsó sorban (balról): Hesz Dénes OFM, Rakaczki Bazil OSBM, Pintye Lajos OFM, Bagyinszki Ágoston OFM. A középső sorban: Mons. Varsányi Vilmos, Kiss G. Barnabás OFM. Az első sorban: Csete Iván, Szlezák Imre OFM, Skinta István OSBM, Cserháti Ferenc püspök, Erdei József OSBM, Vas László

(Folytatás az 1. oldalról)

A felemelően előkészített és végzett liturgia bizonyította a New Brunswick-i magyarok hitét s azt, hogy a magyar élet és kultúra virágzik ebben a közösségben. A közös vacsora alkalmat nyújtott arra, hogy a püspök személyesen is találkozzék a hívekkel és vendégekkel.

Április 7-én Hesz Dénes OFM, a New York-i magyarok lelkésze a püspök és több ferences testvér részére különleges programról gondoskodott: az Egyesült Nemzetek Szervezete New York városbeli központját látogatták meg. Mindezt Czárán Lóránt szervezte, aki a Szent István-templom tagja Manhattanben, egyben az ENSZ munkatársa. Ezután a vendégek az épületből a látogató elé tárúló panorámában gyönyörködtek. Délután Cserháti püspök Dennis W. Sullivan New York-i segédpüspökkel találkozott, aki a főegyházmegye általános helynöke és a migránsok ügyeivel megbízott főpásztor. A megbeszélés után a Szent Patrik-székesegyházba látogattak, majd a Központi Park és a Metropolitan Múzeum került sorra. Később a püspök az egyik helyi magyar televíziónak adott interjút, majd találkozott a New York-i magyar főkonzullal, Polgár Viktorral, aki erre az estére a ferences rendházba látogatott.

Április 8-án Cserháti püspök Barnabás atyával a LaGuardia reptérről az Ohio állambeli Clevelandbe repült, hogy meglátogassa az ottani magyar egyházközségeket. Itt Antal András, a Szent Erzsébet adminisztrátora, Siklódi Sándor, a Szent Imre adminisztrátora és Roskó László, a Szent Margit plébánosa fogadta.

Április 9-én először Richard G. Lennon clevelandi megyéspüspökkel, majd Roger W. Gries OSB clevelandi segédpüspökkel találkozott. Itt is volt „Emmausz-járás” az ún. Közép-Nyugat magyar papjaival, amit este a Szent Imre-templomban bemutatott főpapi szentmise követett. A püspök ismét húsvét öröméről beszélt és buzdította a híveket, különösen a magyar fiatalokat, cserkészeket. Kiemelte az Evangéliumhoz való hűséget, felszólította őket, hogy igyekezzenek minél jobban átölelni a feltámadt Urat, hiszen életünk minden kérdésére csak nála találunk választ. A szentmise után a templom nagytermében személyesen is köszöntötte az egybegyűlteket.

Április 10-én a püspök újra együtt volt a magyar papokkal, a clevelandi magyar lelkészeken kívül az indianai East Chicago Szentháromság magyar templomának plébánosával, Skerl Alfonzzal, Ligeti Angelus ferencessel, aki a detroiti Szent Kereszt-templom lelkésze, valamint Joseph E. Vámossal az indianai Merrillville-ből, és Bóna Richarddal, aki az ohiói North Royalton egyik plébániáján segédlelkész. Itt a mai migráció feladatairól volt szó, leginkább az integrálás és az asszimiláció kérdéséről.

Clevelandból még aznap délután a püspök a New York állambeli Buffalóba érkezett, ahol a Szent Júdás Központban szentmisét celebrált az ottani magyar közösségnek. A szép liturgia és találkozás után a határon átkelve Kanadába érkeztek, ahol az első állomás az Ontario állambeli Welland, Magyarok Nagyasszonya egyházközsége.

(Folytatjuk)

Ligeti Angelus OFM, Detroit

KÉTDIMENZIÓS EMBER

Kovács K. Zoltánra emlékezve

Március első napjainak egyikén (Cseke László néven talán jobban ismert) barátom, Ekecs Géza telefonhívásából értesültem, hogy a budapesti televízió közlése szerint a magyar fővárosban meghalt Kovács K. Zoltán barátunk, volt kollégánk. 1951. őszi indulásától kezdve 1986. április végéig, tehát majdnem harmincöt éven át a müncheni Szabad Európa Rádió munkatársa, mezőgazdasági és agrárpolitikai műsorok szerkesztője, ezen kívül jelentős kereszténydemokrata közéleti férfiú volt.

A Magyar Nemzetnek 1995. február elején adott interjújában „kétdimenziós”-nak nevezte a kereszténydemokrácia emberképét. „Az embernek egyrészt egy természetfeletti felé irányuló személyisége van – mondotta –, másrészt benne él az adott társadalmi-gazdasági szituációban, s e kettősség határozza meg létét. Az ember elidegeníthetetlen jogaiból kell kiépíteni azt a társadalmi-gazdasági környezetet, amely e kettős jelleget erősíti.” (1995. február 6.)

E kétdimenziós ember, aki ezt az elméletet megfogalmazta, de eszerint élt és működött is, legjobb barátaim közé tartozott, szellemi rokonomnak is nevezhetném. 1924. március 27-én születve nálam négy és fél évvel volt fiatalabb. Hívő katolikusokként egyazon figyelemmel, érdeklődéssel és megbecsüléssel kísértük egymás munkáját. Mindkettőnk szellemi fejlődését erősen befolyásolta a harmincas-negyvenes években kibontakozott népi-írói mozgalom, valamint a Prohászka Ottokár székesfehérvári püspök által hirdetett szociális érzékenységű kereszténység. Amikor meg elkövetkezett a személyes politikai tájékozódásunk ideje, ő a Kerkai Jenő és Varga László jezsuita páterek nevével is fémjelezhető katolikus szociális népmozgalomhoz, majd a Barankovics István által vezetett Demokrata Néppárthoz csatlakozott. Én a népi és falukutató mozgalommal, majd 1945-ben ennek politikai képviseletével, a Nemzeti Paraszpárttal rokonszenveztem. Kovács Zoltán gyakran emlegette nekem, hogy 1945-től a Barankovics-párt megalakulásáig, szülővárosában, Magyaróvárott ő is parasztpárti volt. Csak azután lett a Néppárt híve és tagja.

Képviselőként a magyar parlament legfiatalabb tagja volt, hiszen amikor az 1947. augusztusi választások után oda

(Folytatás a 7. oldalon)

Gyermekeknek

ÚRNAPJA

Úrnapja – Krisztus testének és vérének ünnepe. Arra emlékezünk, hogy az Utolsó vacsorán Jézus fogta a kenyeret, megáldotta, megtörte és tanítványainak adta ezekkel a szavakkal: „Vegyétek, ez az én testem". Azután fogta a kelyhet, hálát adott, odaadta nekik, és ők ittak belőle mindnyájan. Jézus pedig így szólt: „Ez az én vérem, az új szövetségé, amely sokakért kiontatik".

Jézus nagy ajándékának, az Oltáriszentségnek örülünk ezen a napon, annak, hogy a Szentostyában önmagát adja nekünk. Amikor áldozáshoz járulunk, Őt, magát vesszük magunkhoz. A Szentostyát egy kis szekrényben, a tabernákulumban őrzik, és örökmécs jelzi, hogy Krisztus itt van velünk.

Ha már voltál elsőáldozó, tiszta lélekkel vedd magadhoz minél gyakrabban az Oltáriszentséget, hogy Jézus jóvá formálhasson, hogy kedves gyermeke legyél.

Ám akkor se legyél szomorú, ha még nem áldozhatsz. A templomban te is találkozol Jézussal, Ő vár téged, és szívesen meghallgatja örömeidet-bánataidat, kéréseidet, imáidat. Térj be hát hozzá bátran hétköznapokon is!

Fiataloknak

PÜNKÖSD

Ha valaki figyelemmel kíséri a televízió adásait, egy érdekes jelenséget fedezhet fel. Egyre több a tanácstalan, bizonytalan ember. Megszámlálhatatlan már a száma azoknak az adásoknak, amelyeknek a célja segíteni, tanítani a tájékozatlan, dönteni vagy valamiért felelősséget vállalni nem tudó embereket...

Ez a megfigyelés érvényes az élet minden területére. Nemcsak a főzés csínját-bínját, hanem a bevásárlás, pénzünkkel való okos gazdálkodás, az autóvezetés vagy a bonyolult jogi kérdések megoldását is megtanulhatjuk ezekből a műsorokból... S hogy mindez nemcsak családi, társadalmi életünkre vonatkozik, hanem lelki, vallásos életünkre is, ez ennek a megfigyelésnek a másik oldala...

Pünkösd keresztény felnőtté válásunk, döntéseink, felelősség-vállalásunk, Isten gyermekeiként megélt szabadságunk ünnepe. Ennek gyökerei az ószövetségi Szentírásba, a választott nép történelmébe nyúlnak vissza. Ez a nap már akkor kiemelkedő ünnep volt. Ők ezen a napon tartották a termény-betakarítási, aratási hálaadó ünnepet. Jézus korában ezen a napon emlékeztek a szövetség megkötésére és a tízparancsolat kihirdetésére a Sínai-hegyen. Az egyiptomi kivonulás és a tízparancsolat biztosította azt, hogy a választott nép önállóan dönthetett saját élete-sorsa felett. Szabadok voltak és ennek a szabadságnak egyetlen feltétele volt: a parancsok megtartása. Ez volt egy boldogabb, békésebb, minden kihívásra választ adó élet záloga...

Az ősi hagyományt követjük, amikor az egyházi év keretében, húsvét – a bűn rabszolgaságából való szabadulásunk ünnepe – után hét héttel, pünkösdre, a Szentlélek megvilágosító, tanító és bátorító kiáradására emlékezünk. Amint a tízparancsolat segítséget, útmutatást adott a választott népnek, úgy nekünk is a Lélek, Jézus Lelke, egy új, teljesebb életet kínál...

Pál atya

LENNE EGY...

(Folytatás a 2. oldalról)

A legnagyobb csoda mégsem a gyógyultak között történt, hanem azok között, akik nem gyógyultak meg. Ezek sokkal, de sokkal többen vannak. És mégse lehet hallani, hogy valamelyik beteg, amelyik nem gyógyult meg, lázongott volna, hadakozott volna Istennel, vagy elvesztette volna hitét. Ez nem jelenti azt, hogy aki nagyon remélt a gyógyulásban és betegen kellett hazatérnie, annak számára ez nem jelentett volna fájdalmas csalódást.

De végülis mondhatni mindenki elfogadta Isten akaratát és lelkileg megerősödve látott neki élete folytatásának.

Csalódás – kétségbeesés nélkül. Betegen is bizalom az életben, szorosabb és bensőségesebb viszony Istennel, és ráhagyatkozás, amely a reményből táplálkozik. Ez a legnagyobb csoda Lourdes-ban.

Frank Miklós

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

„A Szentlélek egységet akar, teljességet akar. Ezért a jelenléte a missziós lendületben mutatkozik meg. Az, aki életében találkozott valami igazzal, széppel és jóval – az egyetlen igazi kinccsel, a drágagyönggyel! –, az szalad, hogy azt megossza mindenütt, családban és munkahelyen, létezésének minden területén. Ezt teszi minden félelem nélkül, mivel tudja, hogy megkapta a gyermekké fogadást; minden elbizakodottság nélkül, mert az mind adomány; elbátortalanodás nélkül, mert Isten Lelke megelőzi tevékenységét az emberek »szívében«, és mint egy magot [ülteti el] a legváltozatosabb kultúrákban és vallásokban. Így tesz megszorítások nélkül, mert olyan jó hír hordozója, amely minden embernek és minden népnek szól."

2006-ban pünkösd vigíliáján a Szent Péter téren XVI. Benedek pápa hosszabb beszédet mondott, abból idéztünk; az egyházi mozgalmak és az új közösségek több százezer képviselője volt jelen a téren, háromnapos világkongresszusuk záró aktusát tartották közös zsolozsmázással. A kongresszus témája pontosan a mostani havi imaszándékot fogalmazza meg: Milyen szép kereszténynek lenni, és milyen öröm azt megosztani!

„Kedves barátaim, arra kérlek, legyetek még inkább, sokkal inkább, munkatársai a pápa egyetemes apostoli szolgálatának, megnyitván az ajtókat Krisztus előtt. Ez a legjobb szolgálat, amelyet az Egyház az embereknek tesz, különösen a szegényeknek, azért, hogy a személy élete, egy igazságosabb társadalmi rend és a nemzetek közötti békés együttlét Krisztusban megtalálja azt a »szegletkövet«, amelyre fel lehet építeni a hiteles civilizációt, a szeretet civilizációját."

„Mozgalmaitok és közösségeitek szándékait leteszem a legszentebb Szűz Mária szívébe. Ő jelen volt az apostolokkal a cenákulumban. Imájával nyerje meg Ő e szándékok konkrét megvalósulását!"

Nagy Ferenc SJ

A FIATALOK TISZTASÁGRA NEVELÉSE

A Budapesten március 28-tól 30-ig megrendezett imakonferencián, amelynek célkitűzése a fiatalok tisztaságra nevelésével foglalkozók összefogása volt, Gabriele Kuby német szociológus „Igazi szerelemre, szeretetre nevelni erős ellenszélben" címmel tartott előadást. Az írónőt a gender-elméletről és hétvégi szemináriumáról kérdezte a Magyar Kurír munkatársa.

– Két éve indította el a képzést, amelyet előadásában bemutatott. Milyen visszajelzéseket kapott a fiataloktól? Hogyan képzeli el a folytatást? Mik a tervei?

Gabriele Kuby szociológus

– Volt egy fiatalember, akiről a képzés során kiderült, hogy listát vezetett a lányokról, akikkel lefeküdt. A végén odajött hozzám, és azt mondta: most már el tudom kezdeni az életemet. Ez a képzés valójában kevés ahhoz, hogy minden résztvevő élete gyökeresen megváltozhasson. Támogató csoportokra van szükségünk, egyfajta hálózatra, hogy megmentse ezeket a fiatalokat. Én azonban nem vagyok szervező típus, nem szoktam stratégiákat kidolgozni. Csak azt látom, hogy sok fiatalnak szüksége van erre a fajta gondolkodásra. Természetesen jó lenne, ha valamiféle mozgalom alakulna ebből, de nem tervezek előre, mert nem ez az én erősségem vagy karizmám. Szeretnék viszont egy egyesületet alkotni azokból az emberekből, akik olvasták a könyveimet. Tőlük sok megerősítő visszajelzést kapok, és érzem, hogy igény lenne erre.

– Érez hivatást magában?

– Hogy velük dolgozzak? Természetesen igen. Meg akarok változtatni valamit, mert azt gondolom, hogy ez központi kérdés, mégis tabu. Nem beszélhetünk az abortuszról vagy a homoszexualitásról. Egyszer megkértek, hogy egy keresztény rendezvényen tartsak előadást a homoszexualitásról. Egy parlamenti képviselő pedig – aki maga is homoszexuális – mindent elkövetett, hogy erre ne kerülhessen sor. Miért ne lehetne előadást tartani, ami kiutat mutathatna a homoszexualisoknak? Tennünk kell valamit, hiszen valóságos kulturális háború zajlik a szemünk előtt. Politikusaink jól látják, mi történik az Európai Unióban, hiszen az összes tagállamban igyekeznek terjeszteni a gender-ideológiát.

Nemrég az Európai Parlament elfogadta a homofóbiáról szóló törvényt. A homofóbia szörnyű szó: mindenkit, aki ellenzi a kultúra homoszexualizálását, neurotikusnak bélyegez. De mi nem vagyunk azok! Szeretünk minden embert, és mindig erre is törekszünk. Egyáltalán nem irtózunk a homoszexuálisoktól, de úgy gondoljuk, hogy ez tönkreteszi a kultúránkat. Megadjuk ezeknek az embereknek a szabadságot, hogy úgy éljenek, ahogy akarnak, de a gyerekeinknek ne ezt tanítsák az iskolában! Amit én tudok tenni, persze kevés, de hogy mi lesz ebből a mozgalomból, az tényleg Isten kezében van.

– Hogyan lehetne egy európai méretű tisztasági mozgalmat elindítani, amelyet előadásában is említett?

– Még nagyon korai ezt megmondani. Meg kell törnünk azokat a tabukat, hogy nem beszélhetünk az abortuszról vagy a fogamzásgátlásról. A fogamzásgátlás igazi problémát jelent. Az Egyház a Humanae Vitae enciklikával mondta el erről is gondolatait. Katasztrofális kimenetelű demográfiai változások zajlanak az európai országokban. Az iszlám pedig már szinte mindenhol jelen van, és születési rátájuk magasabb a miénknél. S mi azzal vagyunk elfoglalva, hogy az élet kultúráját mindenhol háttérbe szorítsuk? Mikor ébredünk már fel?

Horánszky Anna

AZ ATYA...

(Folytatás az 1. oldalról)

„Nézd, mennyire szeretik egymást!" (vö. Apológia, 39§7).

Miután rövid pillantást vetettünk Isten igéjére a Bibliában, annak felfedezésére hívlak benneteket, hogy a Szentlélek Isten legnagyobb ajándéka az emberiségnek, vagyis iránt ünk való szeretetének legfőbb bizonyítéka. Ez a szeretet abban az „igenben" fejeződik ki, amelyet Isten minden teremtményének életére kimond. Ez az „igen az életre" a Názáreti Jézusban és a feltámadás által a gonosz felett szerzett győzelmében ölt teljes alakot. Ezért soha ne felejtsük el, hogy Jézus Evangéliuma – éppen a Szentlélek ereje által – nem pusztán megállapításokat tartalmaz, hanem „örömhírt a szegényeknek, szabadulást a foglyoknak, látást a vakoknak" (vö. Lk 4,18). Ez nyilatkozott meg pünkösdkor teljes erővel, ez vált kegyelemmé és feladattá a világgal szemben, az Egyház fő küldetésévé.

Mi az Egyház e küldetésének gyümölcsei vagyunk a Szentlélek működése által. Magunkban hordozzuk Őt, az Atya szeretetének pecsétjét Jézus Krisztusban: a Szentlelket. Erről soha ne feledkezzünk meg, mert az Úr Lelke mindannyiunkat folyamatosan számon tart, és egy új pünkösd szelét és tüzét akarja felszítani a világon mindenekelőtt általatok, fiatalok.

Szentlélek: „a belső Tanítómester"

Kedves fiatalok, a Szentlélek ma is erőteljesen működik az Egyházban, és gyümölcsei annyira bőségesek, amennyire mi készek vagyunk megnyitni magunkat megújító ereje előtt. Ezért fontos, hogy mindannyian ismerjük a Szentlelket, kapcsolatot építsünk ki vele, és engedjük, hogy Ő vezessen bennünket. De ezen a ponton természetesen felmerül egy kérdés: ki számomra a Szentlélek? Nem kevés keresztény számára a Lélek valójában még mindig a „nagy ismeretlen". Ezért az Ifjúsági Világtalálkozóra készülve arra szeretnélek hívni benneteket, hogy mélyebben, személyesebben ismerjétek meg a Szentlelket. Hitvallásunkban kijelentjük: „Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben, aki az Atyától és a Fiútól származik" (Nicea-konstantinápolyi Hitvallás). Igen, a Szentlélek, az Atya és a Fiú szeretetének Lelke az élet Forrása, amely megszentel bennünket, „mert a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete" (Róm 5,5). Mégsem elég csupán ismerni a Lelket; el is kell fogadnunk őt lelki vezetőként, „belső Tanítómesterként", aki bevezet bennünket a Szentháromság misztériumába, mert egyedül Ő tud megnyitni bennünket a hit számára, és óáltala tudjuk azt nap mint nap teljesen megélni. A Lélek a többi emberrel való találkozásra ösztönöz, lángra lobbantja bennünk a szeretet tüzét, és Isten szeretetének misszionáriusává tesz bennünket.

Jól tudom, hogy ti, fiatalok szívetekben milyen nagyra értékelitek és szeretitek Jézust, és mennyire vágyakoztok arra, hogy találkozzatok és beszélgessetek vele. Nos, ne felejtsétek, hogy éppen a bennünk élő Szentlélek épít fel és erősít meg minket, és alakít hasonlóvá a keresztre feszített és feltámadt Jézushoz. Ezért ismerkedjünk meg a Szentlélekkel, hogy megismerkedhessünk Jézussal! □

Floridai levél

LÉPÉSRŐL LÉPÉSRE

Két fénykép. A fekete-fehér a húszas évek elején készült egy árvaház betlehemes játékain. A pásztort alakító gatyás-melléknyes-pörgekalapos kisfiú, Árvay Gyuri komolyan néz a kamerába. Özvegy édesanyja siralmasan küzd a megélhetésért. Mindenes egy orvos családjánál. A szénpince mellett van egyetlen szobája, a kis Gyurit be kellett adnia az árvaházba.

Évtizedekkel később: USA – Washington. Eleven, színes kép, az osztrák államelnök védnöksége alatt, az SOS Gyermekfalvak javára rendezett „Bécsi Operabál”-on egy elegáns pár. Estélyi ruha a hölgyön, frakkban a férfi, Árvay György és belga felesége, Lucienne. Hogy hogyan került a nagybecskereki árva kisfiú az árvákat szolgáló világszervezet elegáns báljára, azt ő maga két szóval jellemzi: lépésről lépésre. Viszont, hogy ezek a lépések néha, az „egyet előre – kettőt hátrá”-t jelentették, azon korunkban nem csodálkozunk. Árvay élete azért érdekes, ahogyan ezekre reagált. Nem álmokat kergetve, de a legközelebbi lehetőségeket kihasználva.

Tizenhárom évesen mechanikusinas, tíz évvel később saját üzeme van, nős. Elad, javít, a varrógéptől a motorkerékpárig mindent. Rendkívül sikeres versenyző. Egyszerű gépével sorozatban veri a jugoszláv hadsereg remek motorkerékpárjain induló katonákat. Változik a világ. Árvay 18 munkással dolgozó vállalkozásaira a jugoszláv állam ráteszi a kezét. Államosítják. Menekülés Ausztrián át Chicagóba. Kezdő tőkéje 400 $ adósság. A repülőjegyért. Minden munkát elvállal, (és) folytatja ének/hegedű tanulmányait, mert kultúra nélkül nem lehet élni. Házak, bérházak tulajdonosa, tarka nemzetiségű csoportoknak táncórákat ad. Összekerül kínaiakkal. Innen egyenes út vezet az US-China Peoples Friendship Assosiation (népek közötti egyesület) alapítótagságához, majd az első kínai SOS gyermekfalvak felállításához a 80-as években.

Megismerkedik, és 1972-től együtt dolgozik az SOS Gyermekfalvak megalapítójával, az osztrák Hermann Gmeinerrel. Munkájuk eredménye a Floridában létesített első amerikai SOS falu. Igazgatósági tagja lesz az USA részlegnek. És épülnek a kis házak Belgiumtól az USA-n, Kanadán, Kínán, Dél-Amerikán át Battonyáig. (Az egyik battonyai házat Árvay édesanyja emlékének ajánlotta.) Az SOS Gyermekfalvaknak Árvay 10 000 dollárt adományoz azzal, hogy „forogjon, fiaddzon a pénz”. Kétmillió sorsjegyet bocsátanak ki. A nyeremények: 2 autó, 400 egyéb tárgy, háztartási gépek, biciklik, stb. A média, a rádió, újságok és tv bevonásával nemcsak 320 000 dollárra (16 millió forintra) nő az alapösszeg, de számos új támogatót hoz a Gyermekfalvaknak.

Aki a jó cél érdekében fáradságot nem kímélő házaspárnak csak ezt az oldalát látja, besorolhatná őket a „jótékonykodók” közé. De ezzel messze járna az igazságtól. Árvayék segítve élvezik az életet. Az elegánsan táncoló pár évtizedekig táncolni tanított különböző korosztályokat, kicsiktől az öregotthonok lakóiig. Közben bevezették a fiatalokat a helyes viselkedés és öltözködés rejtelmeibe. Követelményeik szigorúak voltak, eleinte berzenkedhettek a fiatalok, de életük további részére nagy segítséget kaptak.

Vastag, fényképes, kitüntetéseket, köszönő-, elismerő leveleket tartalmazó album tanúskodik a lépésről-lépésre megtett életről, az árvaházi kezdetektől egészen a sikeres vállalkozásokig, majd az aktív nyugdíjas évekig. Árvay György elveihez hűen, feleségével, Lucienne-nel együtt segít, ahol tud, főleg az árvákon, legyenek azok bárkik, éljenek bárhol a nagyvilágban.

Bitskey Ella, Sarasota

A HIT EREJE A GULÁGBAN

A rendszerváltást követő években számos könyv leplezte le a kommunista rendszer embertelenségeit. Az egykori politikai foglyok, a Gulág borzalmainak túlélői közül sokan érezték úgy, hogy legalább az utókor intésére közzé teszik az elszenvedett megaláztatásokat, kiírják magukból a törvénytelenség tobzódásából fakadó meghurcolásuk kínjait. Az utóbbi években azonban erősen megcsappant az érdeklődés az ilyen tárgyú dokumentum jellegű írások iránt. Alighanem szerepet játszik ebben az elmúlt fél évszázad eseményeit megszépíteni igyekvő korszellem is, a „csak a szépre emlékezem“ nosztalgiahullám, amely – némileg már-már összekacsintva a bukott és a jelenlegi rendszer haszonélvezőivel – szinte becéző kifejezéssel „átkosnak“ nevezi a kommunista diktatúrát. Alighanem ez a tény is ösztönzte Menczer Gusztávot arra, hogy két évvel ezelőtt mégiscsak belekezdjen élete egy meghatározó korszakának leírásába. Az önéletrajz „A Gulág rabtelepei“ címmel nemrég jelent meg a Századvég Kiadó gondozásában. Menczer Gusztáv röviddel az oroszok bevonulása után megismerkedett a szovjet típusú igazságszolgáltatással, amely rövidesen közel fél évszázadra irányadóvá vált Magyarországon is. Az ellene felhozott és teljesen légből kapott vádak tárgyalása már a később elburjánzott kirakatperek forgatókönyve alapján zajlott. A már 1945 nyarán olajozottan működő politikai rendőrség, amely kizárólag a kommunista párt hatalmi céljainak eszközeként működött, kémnek nézte, és ez elég volt ahhoz, hogy 10 év rabságra ítéljék. Menczer ugyan leírja az elszenvedett borzalmakat, de sorait nem a keserűség, hanem a túlélésbe vetett remény és az ehhez hozzásegítő istenhit hatja át. Persze azt sem titkolja, hogy valóban voltak olyan időszakok, amelyeket legszívesebben kitörölne emlékezetéből. Ilyenekből bőven akadt a szovjet kényszermunkatáborok felé tartó magyarok százezreinek. A foglyokat Csapon széles nyomtávú zárt marhavagonokba zsúfolták össze, és – mintegy ízelítőként abból, ami rájuk várt – napokon át egyszerűen nem adtak inni nekik. A könyv szerzője már itt megtapasztalta, hogy mit ért az emberélet abban a Szovjetunióban, ahol a rendszer fennhangon hirdette, hogy a legfőbb érték az ember… Menczer Gusztáv a Gulág sok telepét megismerte annak a 105 hónapnak a során, amelyet a diktatúra végső soron elrabolt az életéből. Eljutott Kolimára, az egyik leghírhedtebb fogolytáborba, átélt 63 fokos hideget és megélte az emberi szenvedés szinte minden válfaját: a Szovjetunióban akkor már általánossá vált beteges bizalmatlanságot, a minden mögött összeesküvést szimatoló őrök állandó gyanakvását, és nem egyszer kegyetlen bosszúállását. 1946 karácsonyát a magyar foglyok úgy próbálták némileg meghitté tenni, hogy egy seprűt díszítettek fel és elénekelték a Mennyből az angyalt. Egy őrnagy azonban ezt zendülésnek minősítette és súlyosan megbüntette a résztvevőket, köztük Menczer Gusztávot is. Később az emberi gonoszság megnyilvánulásának számtalanszor tanúja lehetett. Ezért szisztématikusan kidolgozta magában a túlélés módszerét, amiben a vezérfonál a hit volt. Istenhez fűződő személyes viszonya annyira erősnek bizonyult, hogy semmi sem rendíthette meg: naponta háromszor imádkozott, és nem próbált lázadni sorsa ellen. Mivel eredetileg orvos szeretett volna lenni, ahol lehetett, segített. A szabadulás Sztálin halála után következett be. Úton hőn szeretett hazája felé átgondolta az addig eltelt 105 hónapot és rádöbbent, hogy Isten hozzásegítette személyisége fejlődéséhez. Visszaemlékezése a szomorú korszakra szinte teljesen mentes a gyűlölettől és az ítélkezéstől, habár sohasem tudta megérteni, hogy rabtartóinak miért kellett minden kínálkozó alkalommal a sárba taposni az amúgy is megalázott foglyok emberi méltóságát.

Vincze András

(Menczer Gusztáv: A Gulág rabtelepei – Budapest, Századvég Kiadó, 2007)

AZ IRGALMASSÁG VILÁGKONGRESSZUSA

A világ 200 országából, mintegy 5–6 ezer résztvevő érkezett Rómába, hogy részt vegyen az első alkalommal megrendezett Isteni Irgalmasság Világkongresszuson. A nyitó szentmisét XVI. Benedek pápa tartotta a Szent Péter téren április 2-án; azon a napon, amikor éppen 3 évvel azelőtt az Isteni Irgalmasság tiszteletének nagy apostola, II. János Pál pápa átköltözött az örök hazába.

A kongresszus elindítója, Christoph Schönborn bíboros, bécsi érsek

A résztvevők ezt követően a kongresszus helyszínére, a Lateráni-bazilikába mentek, ahol a rendezvény elindítója, Christoph Schönborn bíboros, Bécs érseke köszöntötte a világkongresszus résztvevőit. Az elkövetkező napok délelőttjein több bíboros is előadást tartott, illetve tett tanúságot Isten Irgalmasságáról. Így Ruini római, Dziwisz krakkói, Backis István, Arinze nigériai, Ranjith Sri Lanka-i és természetesen Schönborn bécsi bíboros. Barbarin lyoni bíboros azokról a közös megmozdulásokról, zarándoklatról számolt be, amelyeket a muzulmán testvérekkel közösen tettek meg. A tanúságtevő főpapok között volt Hilarion orosz ortodox püspök, aki Szíriai Szent Izsák VII. századi remete kutatásainak eredményeit ismertette.

Délutánonként az ugyanazon nyelvet beszélők Róma kijelölt templomaiban találkoztak. A San Stefano Rotondóban megtartott magyar napra eljöttek Rómában élő honfitársaink is, köztük Erdődy Gábor nagykövet. Racs Csaba biblikus teológus lectio divinája után Katona István egri segédpüspök (a magyar delegáció vezetője) adott tanítást, majd Kovács Attila ex Cenakolo-tag tett tanúságot. A jelenlevők Szent István Intelmeivel könyörögtek nemzetünk és a világ nagy bajainak orvoslásáért, irgalomért.

Esténként Róma forgalmas központi negyedében, a Navona téren szabadtéri előadásokat látogathattak. A záró estén a népek képviselői is tanúságot tettek dallal, tánccal, szóval arról a bizalomról, amivel meríteni lehet Isten végtelen irgalmából. Április 6-án szentségimádással fejeződött be a fesztivál.

Csillag Éva, Budapest

VILÁGVÁROS

A budapesti házban, ahol lakom – nagy, hatemeletes ház – megszökött egy macska. Gazdái az első emeleten óvatlanul nyitva hagyták fél percre az ajtót: kisurrant és a gangon körbefutva, a hátsó lépcsőn át a pince felé vette az irányt. De nemcsak vette, hanem el is jutott oda.

Ezt abból tudhattuk, hogy a pincemélyből időnként fájdalmas vernyogás hangjai jöttek a felszínre. Nagy ház, nagy pincével – a gazdái ugyan utánamentek, de nem találták a macskát. Mindenesetre megkérték a lakókat, hogy mihelyt meglátják a kedvencüket, azonnal kopogtassanak be hozzájuk.

Meg is ígérte mindenki a segítséget: kedvelik a vietnami házaspárt. Néhány éve költöztek a házba, két vidám, előzékeny ember. A férfi atomtudós. Anyanyelvükön kívül beszélik az angol és francia nyelvet. Néhány szót magyarul is megtanultak, mindig elsőként kívánják a „Jó reggelt”, a „Jó napot”, s bólogatnak hozzá szívélyesen.

Honnan, melyik városból jöttek a messzi, keleti országnak, nem tudjuk. Kedves emberek, de az arcukon titokzatos mosoly honol. Elfedi a magánéletüket. Ott van a macskájuk – bőven megelégszenek a társaságával.

Csakhogy a macskának nyoma veszett.

Először egy magas, göndör hajú férfi hozott hírt róla. Ő is a házban lakik, úgy három esztendeje, a második emeleti saroklakásban. Másképpen algériai, a közeli Műegyetemen végez kutatómunkát. Magával hozta a feleségét és négy gyermekét is. Az asszony hagyományosan öltözik, kendőt visel.

Szóval az algériai kutatómérnök jelezte, hogy reggel, amikor az egyetemre indult, látta a macskát. Ott gubbasztott a pincelejáró mellett. Ő közelített feléje, de az állat hirtelen megugrott, és visszaszaladt a pincébe.

Aztán két napig nem adott hírt magáról. Ekkor megint mutatkozott. A ház nagy, keramitkockás udvarának sarkában üldögélt, a szemeteskukák tövében.

Ekkor a spanyolok látták meg. Három fiú, húszéves formák. Néhány hete laknak a házban, a félemeleti lakásban, amely sokáig üres volt. A spanyolok – csak így hívja őket a ház egyik fele. A másik fele inkább portugáloknak véli őket. Még senki sem beszélt velük, csak a gyors, pergő beszédüket hallani esténként, amikor kiállnak a körfolyosóra cigarettázni.

A spanyolok – vagy a portugálok – szólongatni kezdték a macskát, az meg is indult feléjük. A lépcső előtt azonban hirtelen megfordult, és megint a pincét választotta.

Hét végén az ír úr következett. Ő a legrégebbi külföldi, idestova tizenhét esztendeje lakik a házban. A kalandvágy hozta ide? Az írek híresek róla, hogy egyszer csak fölkerekednek, és elmennek valahová, a világ távoli pontjára, ahol aztán nagyon jól érzik magukat.

Írország fia is berendezkedett nálunk. Angol nyelvleckéket ad, fordít, ebből él. Már magyarul is beszél. Hetvenéves, agglegény. Udvarias, a rendre és tisztaságra ügyelő, segítőkész ember. Úr. Ezért is hívjuk őt ír úrnak.

Nos, az ír úr vasárnap délelőtt a liftet hívta. Egyszer csak ott volt a macska a lábánál, hozzádörgölőzött, és az ölébe kérezkedett. Az ír úr fölemelte, megsimogatta, és visszavitte a vietnami gazdáihoz. Az algériai mérnök boldogan gratulált, a spanyolok – akkor hát mégis azok – ollléztak.

Ja, hogy el ne feledjem: a megkerült macska perzsa. Perzsamacska.

Kósa Csaba

MAGYAR SZÍVVEL KÉTNYELVŰKÉNT

A Magyar Köztársaság Stuttgarti Kulturális Intézete – a Németországi Magyar Szervezetek Szövetségének oktatási előadójával együttműködve – első ízben hirdetett szakmai találkozót március 8-án a Németországban működő magyar gyermekcsoportokban és iskolákban oktatók és más tevékenyen közreműködők számára. A találkozón kilenc városból (Augsburg, Darmstadt, Erding, Frankfurt, Hannover, Ingolstadt, Karlsruhe, Stuttgart, Ulm) 11 oktatási csoport képviseltette magát, az érdeklődőkkel együtt összesen 38-an vettek részt.

A szakmai találkozón a Németországban működő magyar gyermekcsoportokban és iskolákban oktatók vettek részt

Az összejövetel célja mindenek előtt az volt, hogy lehetőség szerint minél több magyar pedagógus ismerkedjen meg egymással. Rövid tapasztalatcsere után megvitatták az „akkreditált magyar oktatás” helyzetét, valamint kialakították a Magyar Oktatási Munkacsoportot, amely a Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége „égisze” alatt összefogja a magyar pedagógiai szervezeteket a bölcsődétől az iskoláig.

A találkozót Keresztury Tibor, a Stuttgarti Kulturális Intézet igazgatója nyitotta meg, aki beszédében elmondta, hogy az eseményt kétéves előkészítési munka előzte meg, egyben örömét fejezte ki a jelenlévők nagy számán.

Németországban a „származási nyelv” terminus technikus ismert és elismert fogalom. A származási nyelv oktatásának támogatását európai uniós rendelet is szabályozza. A németországi kultuszminiszter-konferencia egy határozata alapján az alsóbb iskolákban származási nyelvből vizsgázhatnak a tanulók, amit az adott tartomány Oktatásügyi Minisztériuma szabályoz. Németországban létezik még az ún. *konzulátusi modell* is, ami azt jelenti, hogy az adott ország konzulátusa anyanyelvi tanárokat küld Németországba (avagy elismeri a már ott élő tanárok munkáját). A konzulátus a német kultuszminisztériummal „dolgozik együtt”. A tanulók a konzulátuson vizsgáznak, vagy a konzulátus elismeri az anyanyelvi tanár által adott értékelést vagy érdemjegyet, s megküldi az iskolákba, ahol azt felveszik a bizonyítványba. A tanárok általában olyan iskolákban tanítanak, ahol több azonos anyanyelvű (vagy származási nyelvű) gyerek van. Ismert olyan eset is, ahol a munka az erre szakosodott kulturális szervezetekben, egyesületekben folyik.

Ahhoz, hogy szervezettségét, legfőképpen szakmai megalapozottságát, s így az egyes oktatási csoportokban folyó munkát az Oktatási Munkacsoport Németországban elismertesse, munkáját mindenekelőtt Magyarországon kell elfogadtatnia. Tantervet, koncepciót kell írnia, segédanyagokat, óraterveket szerkesztenie, melyeket az egyes tanulócsoportok szakképzett pedagógusai használnak. A „magyar mint származási nyelv” oktatásának egységessé kell válnia ahhoz, hogy Németországban, az egyes tartományokban a magyar nyelv tanítása az oktatási rendszerben is elismert legyen. Az Oktatási Munkacsoport el akarja érni, hogy a magyar nyelv ismeretét az egyes német oktatási intézmények úgy a féléves, mint az év végi, valamint a záróvizsgák bizonyítványaiban (egészen az érettségiig) iskolai érdemjeggyel is igazolják.

Ahhoz, hogy a gyermekek valódi „kétnyelvűként” nőhessenek fel a német nyelvi környezetben, -oktatási rendszerben, s a magyar nyelvet mint második nyelvet használhassák, tudatosan oda kell figyelni az iskoláskor előtti fejlesztésre is. Erre alakultak a különböző bölcsődei, óvodai csoportok. Mivel a „magyar iskola” ezekre a csoportokra, az itt folyó munkára épít, mely során a gyermekek nyelvi készsége megközelítőleg azonossá válhat az iskolakezdésre, az Oktatási Munkacsoport egyik feladatát képezi a bölcsődei, óvodai koncepció kialakítása is. A munkacsoportban a találkozó alkalmával a pedagógusok máris kialakították az alcsoportokat: az iskola előttit és az iskoláskorúakét. Az alcsoportok feladata a koncepciók és a keretanterv előkészítése, összeállítása.

A találkozó egyik meghívott magyarországi vendége, Gállné Gróh Ilona zenepedagógus volt, a „Ringató foglalkozások” alkotója. A Ringató foglalkozások célja, hogy a kismamák megtanuljanak egy könnyen énekelhető, de a kodályi elvekhez hű, zeneileg értékes dalanyagot. Ismerkedjenek meg magyar mondókákkal, mozgásos, ölbeli játékokkal. A tanítás nem a kicsinyeknek szól, hanem a felnőtteknek. A gyerekek tehát semmiféle feladatot nem kapnak a foglalkozásokon. Nem kell, nem kötelező csinálniuk semmit, nem kell „teljesíteniük”. Ha akarnak, játszanak az édesanyjukkal, ha akarnak vagy tudnak, akkor pedig néha odafigyelnek. „*A gyermeket akkor tudjuk fejleszteni, ha mi is fejlődünk. Amilyen gyermeket nevelünk mi, olyan felnőtt lesz. Ha gyermekként a magyar nyelvet megtanulja, ő is meg fogja tanítani a gyerekeivel*” – tette hozzá Száva Ilona, a magyarországi „Fordulópont” című folyóirat főszerkesztője. A találkozó másik vendége, Szávai Ilona bemutatta a folyóiratot, a Pont Kiadó „Gyermekekről – Gyermekekért” programját. Végezetül felajánlott egy egész folyóiratszámot a németországi munka megismertetéséhez. A különböző német városok, csoportok tapasztalatait, szakmai és didaktikai anyagokat is nagyon szívesen megjelentet a kiadványban.

A találkozó végéhez közeledve a Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége felkérte Rab Irént, a göttingeni Georg August Egyetem magyar nyelvi lektorát az Oktatási Munkacsoport szakmai vezetőjének. A lektorasszony a kinevezést örömmel fogadta el.

Németországban elkezdődött hát a nagy munka, a telefonok izzanak, a villanypostán sűrű a levélváltás. Szép magyar nyelvünkért harcolunk, mely már az Európai Unió hivatalos nyelve, s mely „különleges nyelvet” még értékesebbé kívánjuk tenni a kultúrák forgatagában.

Illés-Molnár Márta

EGYHÁZUNK – NEMCSAK SZÁMOKBAN

Az Egyház sokkal több a száraz adatoknál: ha megtanuljuk azokat olvasni és értelmezni, összeáll belőlük az Egyház igazi képe, amit egy szüntelen és rendkívüli dinamizmus éltet.

Minden évben a tél végén mutatják be a Szentatyának a pápai évkönyvet, az Annuario Pontificiót. Ezt követően szétküldik a tiszteletpéldányokat, a maradékot pedig az egyházi könyvesboltokban ezekben a hetekben kezdik árusítani. Ebből az alkalomból az Osservatore Romano beszélgetést közölt a kötet szerkesztőjével, Mons. Vittorio Formentivel, az Egyházi Központi Statisztikai Hivatal vezetőjével.

A maradék példányok megvásárolhatók a könyvesboltokban, elsősorban a Vatikán környékén, de azért külföldre is visznek belőle, mint például az Apostoli Szentszék magyarországi könyvkiadójához. A legtöbbet a püspökök mellett – Mons. Formenti nagy meglepetésére – a katonaság vásárolja. Bizonyára azért, mert az ő szakmájukban hatalmas kincs egy ekkora kiterjedésű és részletességű, az egész világot lefedő nyílt információs adathalmaz. Így hát a hatvanhét eurós áron kínált, vörös vászonborítású könyv példányai gyorsan elfogynak.

A papság létszáma 1998 óta növekszik, s legutóbb már 700 fővel többen voltak, mint egy évvel korábban, ami a pápának különösen is nagy örömére szolgált. A kereszténység, s vele a papság főleg Ázsiában növekszik: a Fülöp-szigeteken, Koreában, Japánban, Vietnámban és Indiában (pedig itt helyenként üldözik is őket…). Afrika továbbra is az Egyház nagy erőforrása, míg Latin-Amerikában néhol jobb, másutt problémásabb a helyzet. A legtöbb új papi hivatást a mexikói Guadalajara egyházmegyéje mutatta fel 2006-ban (a mostani adatok erre az évre vonatkoznak), míg az utolsó helyeken a francia, belga és holland egyházmegyék állnak. Világszerte általában a világi, tehát egyházmegyés papság növekszik, míg a szerzetespapság csökken.

Az Osservatore interjújában Mons. Formenti arról nyilatkozik, hogy az Egyház sokkal több ezeknél a száraz adatoknál, számoknál: ha megtanuljuk azokat „olvasni és értelmezni, összeáll belőlük az Egyház igazi képe, amit egy szüntelen és rendkívüli dinamizmus éltet”. Hozzá is teszi: „szilárd meggyőződésem, hogy ebben senki nem előz le bennünket. Egymilliárd-százharmincmillió katolikussal számolva, akik világszerte összegyűlnek az Egyházban, érthető, mennyi mondanivalónk van, amit meg kell ismertetnünk másokkal.”

A számokból kiderül, hogy míg az 1970–1990 közötti években „nagy, igen nagy hivatásbeli válságot élt meg az Egyház”, éppen azokban az években szilárdult meg az állandó diakonátus intézménye, ami ezt részben enyhítette.

Az is kiviláglik, hogy miközben egyes szerzetesi kongregációk hanyatlanak, nyomukban újabbak születnek, más és más karizmákkal: „az Egyház újra és újra megválaszolja az útközben jelentkező kihívásokat, és mindig képes új irgalmas szamaritánusokat felkínálni, akik vállukra veszik a világ újabb bajait”.

De mit is tartalmaz az Annuario? Megtalálható benne a pápák történelmileg leghitelesebbnek tartható kronológiája, a bíborosok elérhetősége és rövid életrajza. Felsorolja a világ összes egyházmegyéjének és szerzetesrendjének adatait is, latinokét és keleti rítusúakét, valamint a címzetesekét egyaránt. Nagy fejezetet alkotnak benne a Római Kúria hivatalai és különböző intézményei (nevekkel, rangokkal, elérhetőségekkel), a pápai külképviseletek, illetve a Szentszéknél akkreditált nagykövetségek. Mindezt kiegészíti egy tömör, de részletes történeti összefoglaló minden intézménnyel kapcsolatban. Az egészet pedig komoly hely- és névmutató zárja. Nyelve az olasz, ám az intézménynevek latinul is megtalálhatók benne. Az egyházi nevek, helyek, beosztások, rangok és címek tekintetében az Annuario Pontificióban foglaltak számítanak hivatalosnak.

Érszegi Márk Aurél/MK

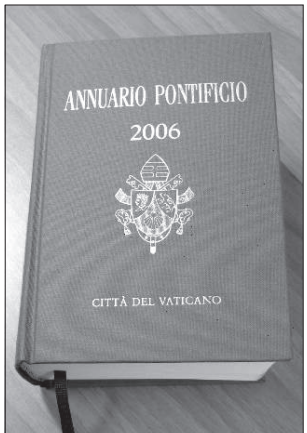

A legtöbb új papi hivatást a mexikói Guadalajara egyházmegyéje mutatta fel 2006-ban (a mostani adatok erre az évre vonatkoznak), míg az utolsó helyeken a francia, belga és holland egyházmegyék állnak. Világszerte általában a világi, tehát egyházmegyés papság növekszik, míg a szerzetespapság csökken – tudhatjuk meg a 2006. évi pápai évkönyvből

HITEM: KEGYELEM

(Folytatás a 3. oldalról)

adott kornak a problémáihoz már közelebb állnak. Ettől még azok nem lesznek egyedi döntések, egyedi parancsok minden ember számára, tehát senki sem mentesül a személyes mérlegelés felelőssége alól. Vagyis kinek-kinek az Egyház útmutatását, akár a szociálteológiai vagy a társadalmi tanítását vagy a bioetikai tanítását mérlegelve, megismerve, magának kell meghoznia a döntést a konkrét helyzetről kialakult meggyőződése és a hite alapján. Tehát a következtetést a konkrét cselekedet szintjén a cselekvő egyén vonja le. Ezt jelenti az autonómia, és ezt jelenti ugyanakkor, hogy a Tanítóhivatal segítségével megvilágított hite alapján cselekedhet a hívő ember. Éppen ezért a politikai életben, a szó szoros értelmében vett politikában, az államhatalom, illetve a politikai hatalom gyakorlatában a világiak, vagyis a laikusok feladatának tekintjük azt, hogy keresztény módra helytálljanak. Az Egyházon belül súlyukat és tekintélyüket növeli az a küldetés, amelyre II. János Pál pápa a *Christifideles Laici* kezdetű apostoli buzdításában részletesen kitér. Azt mondja, hogy nem elsősorban a kisegítő liturgikus funkciók oldaláról kell megközelíteni a laikusok hivatását akár az Egyházon belül, hanem ennek, az e világban való tevékenységnek az oldaláról. Ez adja az igazi súlyukat és méltóságukat a keresztény közösségen belül. □

HÍREK – ESEMÉNYEK

Tarcisio Bertone bíboros, vatikáni államtitkár havannai látogatásán az Egyház aggodalmát tolmácsolta Raul Castro új kubai elnöknek a bebörtönzött hívők és családtagjaik miatt. Bertone bíboros volt az első vezető külföldi politikus, akit elnökké választása után fogadott Raul Castro. A tanácskozást követően a bíboros elmondta, hogy a havannai hatóságok nagyobb nyitottságot ígértek neki vallási téren az írott sajtóban és a rádióban, sőt rendkívüli esetekben még a televízióban is. Polgárjogi szervezetek értesülései szerint Kubában legalább 320 személyt tartanak börtönben vallási meggyőződése miatt. Fidel Castro hatalomra jutása után ugyan nem helyezték törvényen kívül a vallást, de sok papot távozásra kényszerítettek és államosították az egyházi iskolákat. Az állam és az Egyház közti feszült szembenállás némileg enyhült a 90-es években, amikor a kubai alkotmányból törölték az ateizmusra történő hivatkozásokat.

*

A Vatikánban megerősítették az ENSZ által közétett statisztikát, amely szerint az iszlámhívők lélekszámban már meghaladják a katolikusokat. Mint Vittorio Formenti, a Szentszék statisztikai irodájának vezetője megállapította, a legutóbbi összesítések alapján a muzulmánok a világ lakosságának 19,2 százalékát alkotják, a katolikusok pedig 17,4 százalékát. Számszerűleg ez azt jelenti, hogy jelenleg 1,3 milliárd iszlám hitű él a földön, míg a katolikusok létszáma alig haladja meg az 1,1 milliárdot.

*

A budapesti Országgyűlés épületében ünnepélyes keretek között nyújtották át az idei Mindszenty Emlékérméket. A néhai esztergomi bíboros és magyar prímás születésének 116. évfordulója alkalmából Kühár Ede bencés tanárt, és az 1956-ban nyugatra menekült Szörényi Éva színésznőt tüntették ki. A Mindszenty Társaság 250 ezer forintos kutatói ösztöndíját Kovács Gergely történész kapta. Az ünnepség során megkoszorúzták a Parlament falán lévő, a Kossuth rádió 1956-os ottani működésére emlékeztető táblát. A Kossuth rádióban a forradalom napjaiban beszédet mondott Minszenty József bíboros is.

*

Ismét könnyezik a gyergyószentmiklósi görög katolikus templomban látható Szűzanyát ábrázoló ikon. A jelenséget sokan csodának tartják és a templom nap mint nap megtelik hívőkkel. Az ikonnal kapcsolatban legendák keringenek Gyergyóban. A templom az 1808-as óriási tűzvészben leégett, de az ikon és egy fából készült feszület – szinte csodával határos módon – sértetlen maradt. Míg a gyergyóiak rendkívüli eseményt megelőző intő jelnek tekintik az ikon könnyezését, a restaurátorok a páratartalom megnövekedésének tulajdonítják, hogy könnyek folynak a Szűzanya szeméből.

Vincze András

* * *

Arany rózsa Altöttingnek

A Szentatya *Arany rózsával* tüntette ki a bajor Mária-kegyhelyet, Altöttinget. Az átadásra augusztus 15-én, Mária mennybemenetelének ünnepén kerül sor.

Az aranyból készített virág Jézus Krisztust szimbolizálja. A rózsa átadásának szokása a középkorba nyúlik vissza. Nagyböjt 4. vasárnapján, az örömvasárnapon Rómában a pápa körmenetben vitt egy kezdetben valódi, később aranyból készített rózsát a jeruzsálemi Szent Kereszt-bazilikába. II. János Pál pápa Częstochowának, Loretónak, az írországi Knock-nak, majd Lourdes-nak adományozta, Benedek pápa eddig Mariazellt és Aparecidát tüntette ki az Arany rózsával.

SZÁJRÓL SZÁJRA

Archimedesről és más nagy emberekről

A Kr. e. 212-ben meghalt görög matematikusról, Archimedesről nemcsak a csigarendszer felfedezése, az ezzel elérhető erőmegtakarítás felismerése utáni mondást jegyezték fel: „Adj nekem egy pontot (ti. a Földön kívül), ahol megvethetem a lábam, és kimozdítom helyéből a Földet.”, hanem hallatlan elmélyülését munkájában, ami halálához is vezetett 70 éves korában.

A II. pun háborúban Archimedes szülővárosát és lakhelyét, a szicíliai Syrakusát, amelyet az ő gépeivel védelmeztek a rómaiak ellen, végül is elfoglalták a támadók. A kertjében számításaiban elmélyedt Archimedes a rátörő katonákat „noli turbare circulus meos” (ne zavard köreimet) szavakkal fogadta. Azok azonban a tudós szavaival mit sem törődtek és kegyetlenül leszúrták. Plutarchos szerint életének hétköznapi eseményei sem zökkentették ki Archimedest a problémáiban való elmélyültségéből, így a fürdés utáni olajjal kenés alatt is, mértani ábrákat rajzolt ujjával az olajos bőrére.

*

Az angol fizikus, matematikus és csillagász, Isaac Newton (1643–1727) szórakozottsága közismert. Korának legnagyobb elméje sok anekdotának szolgáltatott anyagot. A következő is ezek sorába tartozik:

A gravitációs törvény és még sok más felfedezés atyja két macskáját munka közben is megtűrte maga mellett. Ott ugrándoztak körülötte, hogy egy idő után megunva a szoba zártságát, a szabadba vágyódjanak. Ilyenkor a kisebbik, a kibocsátást követelve, az ajtó elé ült és addig nyávogott, amíg kérése meghallgatásra nem talált. A gyakori zaklatást megelőzni akaró Newton kis nyílást vágott az ajtó aljába és a fiatal cica most már kedve szerint sétálhatott ki és be. De a remélt nyugalom mégsem költözött be a tudós műhelyébe. A másik macska megirigyelte társa szabadságát és most már ő ült az ajtó elé nyávogni, mert a kis nyíláson nem tudott kimenni. A szórakozott fizikus – annyi gyakorlati megfigyelés törvénybe foglalója – ekkor egy második, nagyobb nyílást is vágott az ajtóba, a kisebbik mellé! Az első „ajtó” megnagyobbítására egy pillanatig sem gondolt...

*

A következő anekdota – bár a feljegyzések kardoskodnak megtörténte mellett – nem említi a szereplők nevét. Csak így emlékezik rájuk: Egy angol király asztalához hívta országa legnagyobb tudósát, aki még soha nem fordult meg ilyen előkelő környezetben és természetesen járatlan volt az étkezés udvari szokásaiban. Hibát követett el, amit a király észrevett, sőt azt is látta, hogy az udvari emberek közül többen mosolyogtak ezen. Hirtelen jó ötlete támadt: tovább társalogva utánozta a tudós hibáját, mire az egész udvar hasonlóan cselekedett. Pirulva tanulták meg, hogy a szellemi nagyságnak a kellő tiszteletet megadni, királyi cselekedet!

Ez a kis anekdota is emlékeztet arra, hogy a nagy tudósok apró botlásai ne homályosítsák el érdemeiket, emlékük. Mosoly a gyakorlati életben jelentkező fogyatékosságaik felett, hozza őket emberközelbe, de ne csökkentse az őket megillető elismerést.

Közreadta: **Ramsay Győző**

NEMEK SZERINTI OKTATÁS

Egy heidelbergi pedagógus, Marc Böhmann több szempontból hatékonyabbnak tartaná, ha a fiúk és a lányok újra külön oktatásban részesülnének. Az Iskola és Család című újságban Böhmann a német oktatási minisztérium aktuális felmérésére hivatkozva kifejti: a fiúknak sokkal több esélyük lenne jobb jegyeket szerezni egy nemek szerint szétválasztott oktatási rendszerben. A tanulmány szerint a fiúk gyakrabban ismételnek osztályt, és rosszabb az iskolai teljesítményük, bár képességeik és tudásuk nem marad el a lányokétól.

A fiúk gyakran vállalják a bohóc szerepét az osztályban, hogy imponáljanak a lányoknak – írja Böhmann. Ha azonban csak fiúk között lennének, sokkal fegyelmezettebben viselkednének. Az anyanyelvi órákon, ahol rendszerint a lányok teljesítenek jobban, hatékonyabban dolgoznának a fiúk a konkurencia nélkül. Ez fordítva is igaz: azokban a tárgyakban, amelyekben általában a fiúk ügyesebbek – például a matematika és a fizika –, a lányok is jobban teljesítenének, ha csak maguk lennének. **MK**

KÉTDIMENZIÓS...

(Folytatás a 3. oldalról)

került, még csak 23 és fél éves volt. Ő maga mulattatónak nevezte, hogy senki nem számított a párt választási sikerére. Amikor felkérték, hogy vállaljon jelöltséget a megyei lista ötödik helyén, először vonakodott ezt tenni, de aztán mégis igent mondott, abban a feltételezésben, hogy az ötödik helyről úgysem kerülhet be a parlamentbe, mert valószínűtlennek látszott, hogy a pártnak a kerületben annyi képviselője lehessen. Nem is igen törődött vele, a választás napján, augusztus utolsó vasárnapján kirándult a környékre és csak akkor döbbent rá, hogy mi történt, amikor este visszatérve már keresték, menjen átvenni a mandátumát igazoló okiratot. A parlamentben derekasan viselkedett, igazolják ezt az országgyűlési naplók.

Én azt köszönhetem neki, hogy amikor emigrálni készültem és komoly gondként jelentkezett a „hogyan” kérdése, segítségemre volt. Már nem emlékszem, mikor és hogyan szereztünk egymásról tudomást, de amikor 1948 őszén a menekülés mellett döntöttem, annak végbevitele mikéntjét illetően hozzá fordultam tanácsért és segítségért. Akárhogyan erőltetem is meg az agyamat, nem jut eszembe, kinek a tanácsát követtem, hogy forduljak hozzá. Tudtam, hogy a határ közelében él és segíteni kész menekülésekben. Felkerestem a parlamentben, majd tudtára adtam, mi a szándékom és megkérdeztem, tudna-e segíteni. Nyomban igent mondott, majd türelmet kért, mert mint mondta, pillanatnyilag „meleg” a helyzet, többen lebuktak, de értesít, mikor mehetek. Így is történt. 1949. január elején Budapestről Magyaróvárra utaztam (hamisított határövezeti igazolással) és a Kovács Zoltán által ajánlott emberrel (mint kiderült csempész volt) azonosító jelek alapján a határzónában egy országúti fánál találkoztam. A helyzet romlására hivatkozva többet kért, mint amiben megállapodtunk, de simán vitt el a határig, ahol azután már önerőből (részben hason csúszva) másztam át osztrák területre (még nem volt drótakadály) és jutottam el Andauig, majd Bécsig.

Kovács Zoltánnal azután már csak majd két és fél évvel később, Münchenben találkoztam. A svájci Zürichből jövet a bajor főváros pályaudvarán nagy meglepetésemre ő várt és vitt el a Szabad Európa Rádió akkori működési helyére, a bogenhauseni Possart-Strasse egy bérházába. Évtizedeken át kollégák voltunk. Sohasem felejtem el, hogy amikor a rádió először közvetített katolikus szentmisét, egy akkori müncheni menekülttáborban berendezett ideiglenes kápolnából, a misét mondó Jánosi József jezsuita páternek, a magyar osztály első katolikus papjának, Kovács Zoltán és én ministráltunk. Mind a ketten könyv nélkül tudtuk a ministránsok által mondandó latin szövegeket.

Mind Kovács Zoltán, mind jómagam nagyra becsültük Jánosi József képességeit és tudását, valamint munkásságát a zsidóüldözés idején. A budapesti vatikáni nagykövetség épületében hathatósan közreműködött az üldözött és katolikussá lett zsidók védelmében és mentésében. A Szabad Európa Rádióban, jóllehet nem mindenben értett egyet Mindszenty nézeteivel, tudatosan és következetesen védelmezte a prímást a kommunista hatóságokkal szemben. Jánosi a magyar szerkesztőség tagjai közül a leginkább Kovács Zoltánt kedvelte. Gyakran sétálgattak együtt ebéd után a későbbi Englischer Garten-i nagy rádióépület folyosóin. Mondogatták is a kollégák gyakran, hogy a „páter peripatetikus sétáját végzi Kovács Zolival”. A páternek nagy tekintélye volt a rádiót irányító amerikai vezetők körében. Részben azért, mert ismeretes volt a zsidók érdekében a háború alatt végzett tevékenysége, részben azért, mert ők is tudták, hogy Serédi Jusztinián bíboros halála után Mindszenty József veszprémi püspök és Bánáss László debreceni nagyprépost mellett ő volt a harmadik magyar jelölt az esztergomi érseki és magyar prímási tiszt betöltésére. (Többször beszéltem Jánosival erről, és soha nem vettem észre, hogy helytelenítette volna a pápa döntését, mégha nyilvánvaló is volt, hogy nem mindenben értett egyet Mindszentyvel. Egyszer megkérdeztem tőle, mit tett volna elsőnek, ha a pápa mellette dönt. Azt mondta, hogy lemondott volna a prímás királyságbeli „első zászlósúri” jogáról. Kovács Zoltán nem kritikátlan, de őszinte barátja volt Jánosinak.)

A rádiós magyarok igen kedvelték Kovács Zoltánt. Nem tudok róla, hogy bárki is kifogásolta vagy bírálta volna magatartását, mégha nem mindenben értett is egyet vele. Rokonszenvessé tette viselkedése és emberi kapcsolatai. Mindenkivel igyekezett jó viszonyt ápolni és türelmet gyakorolni. Kellemes ember volt, senkit nem bántott és senki rossz hírét nem keltette, mások hátrányára nem akart érvényesülni, mások érdemeit és értékeit tiszteletben tartotta. Rádiós kollégái közül Czupy Bálintot kedvelte a legjobban, nemcsak dunántúli származása, közös politikai és képviselői múltjuk okán, de azért is, mert azonos módon ítélték meg a paraszti sorsot és érdeket.

A hazatelepült nyugati magyarok körében azok közé tartozott, akik megtalálták helyüket, szerepüket és tennivalójukat a felszabadult országban. Szeretett felesége és népes családja körében felismerte azokat az új és fontos tevékenységeket, amelyekre a jó Isten kiszemelte. Azok közé az értékes katolikus magyarok közé tartozik, akiknek emlékét érdemes és szükséges ápolni.

Érdemei közül hadd említsem meg a magyar keresztény politika újragondolásában és kibontakozásában végzett munkáját, a Barankovics Alapítvány létrehozásában és működésében játszott szerepét, annak elnökeként folytatott tevékenységét, munkálkodását a keresztény-demokrata néppárt érdekében, valamint a Duna TV kuratóriumában és a Katolikus Magyar Értelmiségi Mozgalom (a Pax Romana) irányításában kifejtett tevékenységét. Minden túlzás nélkül a legdolgosabb és jó ügyek szolgálatában elévülhetetlen érdemeket szerzett jelenkori magyarok közé tartozott.

Borbándi Gyula

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: http://www.katolikus.hu

ANGLIA:

London: Virágh József főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, Ealing, GB-London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/88566-0271. E-Mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Miséző helyek: London, South Croydon, Reading, Bristol, Luton, Brignton-Hove.

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Miséző helyek: Rochdale, Wolverhampton, Bradford, Nottingham.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel.: 0043-1/526 49 72; Fax: 0043-1/526 49 72 25. Miséző helyek: Bécs-újhely (Familien-Kirche); Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-Mail: bmke@katolikus.at http://www.katolikus.at

Pázmáneum, Msgr. Dr. Csordás Eörs rektor, szentmise: minden szombat este 18.30, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, Tel.: 0043-1/317 3656.

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, Tel.: 0043-3352/34108. E-Mail: Kersztfalvi@freemail.hu Miséző helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.45-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.45-kor.

Grác: Ft. Fodor János lelkész, Ugri Mihály gondnok, Tel.: 0043-316/68 35 08; szentmise vasárnaponként 10.00-kor a Welsche-Kirche-ben, Griesplatz 30. sz.

Innsbruck: Dr. Magda Szilveszter diakónus, Tel.: 0043-512/204 103. Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz, Tel.: 0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (Fax), E-Mail: ernest.szabo @diozese-linz.at; Miséző helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Simon Attila káplán, Tel.: 0043-676/877 27 345, E-Mail: simonatti@freemail.hu; Szentmise minden hónap 4. vasárnapján 12.00-kor a Kapuziner Kirche-ben, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Schwarz Mária, Tel.: 0043-662/820 139.

BELGIUM

Brüssel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles/XL/. Tel.: 0032-2/64 96 188.

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumônier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liége, Tel.: 0032-4/22 33 910; Fax: 0032-4/2211609.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Msgr. Molnár Ottó főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 PARIS, Tel.: 0033-1/42 086170, Fax: 0033-1/42 067155.

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, Mission Catholique Hongroise, 302, Avenue Jean Jaures, F-69007 Lyon, Tel.: 0033-4/78 501636.

NÉMETORSZÁG

Augsburg-i Egyházmegye: Miséző helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Túrós Dezső plébános, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, Tel.: 0049-821/41 90 25 30 vagy 0049-170/77 18 529.

Bamberg-Eichstätt-Regensburg-i Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Miséző helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig. Tel.: 0049-911/507 57 96.

Essen-i Egyházmegye: Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: 0049-221/23 8060.

Freiburg-Trier-Speyer-i Egyházmegyék Karlsruhe-i székhellyel: Miséző helyek: Mannheim, Offenburg, Kaiserslautern, Saarbrücken, Freiburg, Karlsruhe, Pforzheim, Konstanz, Heidelberg, Baden Baden. Érd.: Ft. Dr. Szabó József, Ungarische Katholische Mission, Elbinger Str. 2/A, D-76139 Karlsruhe. Tel./Fax: 0049-721/ 687215.

Berlin-i és Hamburg-i Főegyházmegye, Hildesheim-i és Osnabrück-i Egyházmegye: Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd. Hamburgban: Ft. Rasztovácz Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, Tel.: 0049-40/25 077 83.

Köln-i Főegyházmegye és Aachen: Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. E-Mail: ungamzentrum@netcologne.de Tel.: 0049-221/238060. Fax: 0049-221/ 232120; http://www.Ungarnzentrum.de

HIRDETÉSEK

Hévízen (termáltó) gyönyörű helyen apartmanok egész évben kiadók, 10 EUR/fő. T.: +36-83/341-063.

Eladó Bp.-en, II. ker., Szilágyi Erzsébet fasorban, panorámás, 114 m²-es, 3,5 szobás, igényesen felújított öröklakás tulajdonostól. Irányár: 39 900 000 Ft. T.: 17 h után: 0036-30/5010415.

30 éves magyar hölgy betegápolást, takarítást vállal. T.: 0163/299–4637 (este).

Tartalmas, megbízható kapcsolatra vágyó magyar hölgy (59/1,55/55), őszinte szándékkal keresi kulturált, magyarul is beszélő (62–66 éves) társát. T.: 0036–20/32 03 464, vagy május 20-tól: 0049–(0)6120/97 27 50 (este 17–21).

Vas megye, Rábatöttösön, igényesen felújított, kibővített, szép parasztház, gondozott kerttel, 1600 m², eladó. Ár: 60 000 EUR. T.: 0049–(0)8142/50 987.

Édesanyja gondozását és háztartása vezetését vállalom Münchenben (50 éves, fiatalos, jól ápolt, attraktív hölgy, 6 év referenciával), bentlakással. T.: 0175 350 77 52, este.

EURÓPAI, NÉMETORSZÁGI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

Az ÉLETÜNK előfizetési árát kérjük *helyi terjesztőinkkel (missziókkal)* rendezni! Csak a kiadóhivatalból postázott újságok előfizetését kérjük az ÉLETÜNK müncheni postabank számlájára befizetni.

A szerkesztőség

Limburg-Fulda-Mainz-i Egyházmegye frankfurti székhellyel: Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: 0049-69/24 79 50 21., Fax: 0049-69/97 78 26 84. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freising-i Főegyházmegye: Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió – Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, 982638, Fax: 0049- 89/985419. E-Mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de

Münster-Padeborn-Osnabrück-i Egyházmegyék: Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Ung. Kath. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel/Fax.: 0049-251/32 65 01. E-Mail:ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passau-i Egyházmegye: Misézőhely: Passau: Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: (08505) 12 29.

Rottenburg-Stuttgart-i Egyházmegye: Miséző helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommern, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eislingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: P. Gyurás István SJ, Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle-Str. 30, D-70186 Stuttgart. Tel.: 0049-711/2369190, Fax: 0049-711/2367393, E-Mail: missio@ ukgm-stgt.de v. istvan.gyuras@ukgmstgt.de www.ukgm-stgt.de

Würzburg-i Egyházmegye: Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Telefon: 0049-931/38 62 43.

NORVÉGIA: Munkerudveien, 52, N-1165 Oslo. Szentmise a Szent József-kápolnában (Akersveien 4). Tel./fax.: 0047/22744 124.

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontificio Instituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma. Telefon: 0039-06/684-2620. Miséző helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell' Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya kápolnájában minden kedden 7.45-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Tonale 19, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Bologna, Catania, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: P. Ruppert József SchP, Tel.: 0039-347/344 55 38, E-Mail: jruppert@calasanz.net

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, Tel.: 0041-1/36 23 303. E-Mail: f.vizauer @gmx.ch; Miséző helyek: Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld, Basel.

Fribourg: Ft. Popa Péter, Tel.: 0041-26/534 0672. Szentmise minden hó 4. vasárnapján 11.15-kor, az Orsolyiták templomában (rue de Lausanne). Miséző helyek: Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján. Tel.: 00 41-22/7910458; Lausanne: Szentmise minden hó 2. és 4. vasárnapján. Tel.: 0041-21/6478 678; Bern: Röm. Kath. Ungarn-mission, Pf. 7717, CH-3000 Bern. E-Mail: info@katolikus.ch http://www.katolikus.ch □

Keresztény Élet

A vallásos családok hetilapja – a család minden tagjának

EGYHÁZUNK ÉLETÉBŐL: a Magyar- és a Világegyház hírei, eseményei – tudósítások Magyarországról, Erdélyből és Felvidékről – Egyházi mozaik: röviden, sok képpel – Papi arcélek

LELKISÉG: egyházi naptár: ünnepek, szentek, névnapok – Evangélium-magyarázat (Rózsa Huba professzor) – szentek élete, történetei – Bolberitz Pál: Erkölcsi kérdések – görög katolikus rovat – az Isteni Irgalmasság tisztelete

KÖZÉLETI ÍRÁSOK: Czakó Gábor és Szentmihályi Szabó Péter jegyzetei – heti parlamenti összefoglaló – Törvénytár – sajtószemle a Kárpát-medencéből

CSALÁD ÉS SZABADIDŐ: ismert művészek beszélnek életükről, hitükről – Kósa Csaba irodalmi jegyzetei – lapunk postájából – humor, rejtvény

IFJÚSÁGI ROVAT: magyar népmesék – Kamaszkör: négyszemközt a lelkiatyával – rejtvények gyerekeknek – képregény: nemcsak fiataloknak

KULTÚRA: magyar írók, költők elbeszélései, versei – könyvismertetők

Ha elsőbbségi postával kéri, akkor vasárnapig megkapja!

ELŐFIZETÉSI DÍJ EURÓPÁBAN:

1 példány 1 évre (52 lapszám):
Elsőbbségi postával: 130 EUR/év – Normál postával: 115 EUR/év

Legalább 4 példány egy küldeményben történő rendelése esetén 1 újság előfizetési díja:
Elsőbbségi postával: 88 EUR/év – Normál postával: 75 EUR/év

RENDELÉSI CÍM:

Keresztény Élet Szerkesztősége – H-1075 Budapest, Károly krt. 1.
Telefon: 36-1/328-0196, Fax: 36-1/328-0198, E-mail: maximil@t-online.hu

Ha május 15-ig megrendeli, ajándékba adjuk a Katolikus Kalendárium és a Katolikus Falinaptár 2009-es számát!

BEPERELTÉK A GOOGLE-T

A Christian Institute nevű, felekezettől független keresztény karitatív szervezet hátrányos vallási megkülönböztetés miatt keresetet nyújtott be a Google ellen, amiért a cég elutasította a szervezet abortuszellenes hirdetésének közlését. A keresztény szervezet olyan hirdetést kívánt megvásárolni a Google-nál, amely mindig megjelent volna, valahányszor valaki az *abortusz* szót beírja az internetes keresőbe. A hirdetés szövege így hangzott volna: *„A brit abortusztörvény – hírek és vélemények az abortuszról a Christian Institute-tól. www.christian.org.uk”.* A Google azzal indokolta az elutasítást, hogy „a cég politikája jelenleg nem engedi meg abortusszal kapcsolatos, illetve vallási tartalmú oldalak reklámozását”. Ugyanakkor elfogadják abortuszklinikák, abortuszt támogató, illetve vallásellenes weboldalak hirdetéseit – tudósít a CNA.

Mike Judge, a Christian Institute szóvivője elmondta: „Ha szólásszabadság van, akkor a Google nem teheti meg, hogy különleges jogokat biztosít egyházellenes szervezeteknek, s ugyanakkor a vallásos véleményeket cenzorálja. Nevetséges azt állítani, hogy az abortuszról szóló vallásos honlapok „elfogadhatatlan tartalmúak”, s közben a pornográfiát reklámozni.”

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” - postaköltség	5,00 EUR
Üzleti-, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR

Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.
Külön kívánságokat esetenként árazunk.

Egymásutáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 % , illetve egészévi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MAGYAR KATOLIKUS DELEGATURA
Landwehrstr. 66 · D-80336 München
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
E-mail: eletuenk@gmx.de
*

Felelős kiadó:
Magyar Katolikus Delegatura
Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
dr. Frank Miklós, Ramsay Győző, Szamosi József és Vincze András
*

Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHE KATHOLISCHE DELEGATUR
Landwehrstr. 66 · D-80336 München
Chefredakteur: dr. Cserháti Ferenc
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
E-mail: eletuenk@gmx.de
*

Abonnement für ein Jahr: 15,– EUR
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost US$ 50,–
*

ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 1,50 EUR
Előfizetési ár egy évre 15,– EUR
Tengerentúlra US$ 50,–
BANKSZÁMLÁNK:
Ungarische Katholische Delegatur
Sonderkonto „ÉLETÜNK”.
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
BIC PBNKDEFF
*

Erscheint 11 mal im Jahr.
Satz: ÉLETÜNK
*

Druck: AMPER-WERBE-DRUCK
Verlag Hammerand GmbH
Hasenheide 11,
82256 Fürstenfeldbruck
*

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.